உ

பராதேவி துணை.

ஜீவ நாடகம்

முதலிய அத்வைதப் பாட்டுகளும்

பஞ்சீகரண மகாவாக்கியமும்.

இவை

வேதாந்தப்பாட்டுகளும் தினஸரி ஸ்தோத்திரங்களும்

பிரசுரஞ்செய்திருக்கும்

சென்னை

V. S. வாலாம்பாள் அம்மாளால்,

பிரசுரிக்கப் பெற்றன.

இரண்டாம் பதிப்பு.

PRINTED AT THE SWADESAMITRAN POWER PRESS, MADRAS.

1914.

Price Annas, 4½.] [விலை அணா 4½.

முகவுரை.

—oo❦oo—

'முந்தி' என்னால் பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கும் "வேதாந்தப் பாட்டுகள்" என்னும் புஸ்தகத்தின் முகவுரையில் எழுதி யிருப்பதற்கிணங்க இந்தப்புஸ்தகம் இரண்டாவது தொகுதியாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. பிழைகள் அதிகமாயிருக்கக் கூடுமாகையால் அவைகளைப் பாராட்டாமல், இந்தப்பாட்டுகளில் பிரியமுள்ளவர்கள் ஒருவரிடத்திற் போய்க்கேட்டு எழுதிக்கொள்ளுகிற சிரமத்தை நீக்குகிற, இதன் உபயோகத்தை முக்கியமாய் கிரகிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

V. S. பாலாம்பாள்.

அட்டவணை.

இந்த புண்ணிய கரமான பாட்டுக்களைச்
சொல்லி பக்தி பண்ணிக் கொண்டிருந்த
பரமார்த்தீகமான என் பாட்டியம்மாள்
அம்மாக்குட்டி என்னும் அனந்தலட்சுமி அம்மாளுக்கு
இதைச்
சமர்ப்பிக்கிறேன்.
V. S. வாலாம்பாள்.

உ

பராதேவிதுணை.

ஸ்ரீலலிதாம்பாள் திருவனந்தல்.

கடவுள் வணக்கம்.

1. ஆதிகுருகணபதியும் ஆறுமுகவேலவரும்
அம்பிகையும் சரஸ்வதியும் கமலவாஸினியும்
மாதேவ ஈசருடன் மலரயனும் ஸ்ரீஹரியும்
மற்றுமுள்ள தேவர்களும் ரிஷிகளுடனே
மாதா லலிதேஸ்வரியும் வரதகாமேஸ்வரரும்
மற்றும் சக்திதேவியர்களுடனே
ஏதுந்தெரியாத எந்தன் நாவில் நின்று அருள்பொழிய
எல்லவருங் காப்பதாமே.

ஹயக்கிரீவமூர்த்தி அகஸ்தியரிஷிக்கு உபதேசித்தல்.

2. கலியுகத்தில் பாமர நரர்க்கருள அகஸ்தியமுனி
காஞ்சியினில் தவமியற்றினர்
எளிதாகக் கலிதீர்க்கும் ஏகாந்தநிலையாலே
இன்பமாகப் பூஜைசெய்தார்
மலையாத கும்பமுனி தபஸைக்கண்டு ஹயக்கிரீவர்
மஹாதேவி கிருபையால் தோன்றினர்
உலையாது நரர்க்குநன்மை அகஸ்தியர் அயமுகரை
உபதேசங் கேட்கலுற்றார்
வீதிமுகர் அகஸ்தியர்க்கு உரைத்தாருன் மகிமைதன்னை
வேதவேதாந்தப் பொருளே திருவனந்தலோ.

3. சொந்தமுடன் உன்மகிமை திருவனந்தலாய்த் துதிக்க
சுருதிவடிவே பஞ்ச தசாக்ஷரியே
எந்தவிதத்திலும் உம்மை நினைப்பவர்க்கு அரிதயில்லை
இகபர அபீஷ்டமுங் கைகூடும்
மந்தமதியான என்னால் (உன்) மகிமைசொல்ல எளிதாமோ
மலரயனும் தேவர்களுமறியார்
பந்தம் நீக்கி அறிவுதந்து எந்தனுக்கு முன்னடவும்
பஞ்சாக்ஷரரூபியே திருவனந்தலோ.

விஷ்ணுவின் ஹிருதயத்தில் தேவி பிரஸன்னமாதல் மதுகைடவர்வதம்.

1. பிரளயகாலத்தில் விஷ்ணு உதரத்தினில் சகலமான
பிராணியெல்லாம் அடக்கிவைத்து
ஜலத்தில் சயனித்துப்பின்னும் சிருஷ்டிசெய்ய மனதிலெண்ணி
நாபிகமலந்தன்னில் அயனை சிருஷ்டித்தார்
மலைபோல்வந்த மதுகைடவர் அதட்டவிதிபயந்துகொண்டு
மகமாய்கை உம்மை தியானித்தார்
அலையுமவருக் கருள்செய்து அஸுரரானை ஸம்ஹரித்த
ஆதிபராசக்தியே திருவனந்தலோ.

மோகினிரூபமாய் தேவருக்கு அமுதமளித்தல்.

5. சக்கராதிவானவரும் அஸுராதிதானவரும்
சண்டைசெய்தார் அமிர்தத்தினுக்கு
சக்கரபாணிகண்டு சகோதரியாள் மாய்கைபோல்
தாமெடுத்தார் மோஹினிரூபம்
அக்கிரமக்கார அஸுரர் எல்லாரையும் மயக்கிசுதை
அவ்வளவையும் தேவருக்குக்கொடுத்து
விக்கிரம சாஸ்தாவை சிவனிடத்தில் பெற்றெடுத்த
விச்வமோகினியே திருவனந்தலோ.

லலிதாம்பாள் அவதாரம்.

6. பந்தமில்லாப் பரமரிஞல் நீருய்ப்போன மன்மதனுப்
பிருமாண்ட பண்டாஸுரனுகி
அந்தமுள்ள தம்பியரும் புத்திரரும் சேனைகளும்
ஆண்டுகொண்டுதன் கோட்டையில் சுகமாய்
இந்திராதிகளை ஹிம்ஸிக்க இமயவர்கள் மனந்தளர்ந்து
வந்து உம்மைத் தியானஞ்செய்தாள்
அந்தமுள்ள அக்கினியில் அரிந்துதங்கள் உடம்புகளை
ஆகுதிபண்ணி ஹோமஞ்செய்தாள்
சந்திர உதயம்போல் அக்கினி குண்டத்தினில் வந்துதித்த
ஸ்ரீசக்ரநாயகியே திருவனந்தலோ.

ஸ்ரீலலிதாம்பாள் கலியாணம்.

7. உம்முடைய கிருபையினுலே குறையுடல்கள் பூரணமாய்
உம்மிடத்தில் அபயமென்றுள் அமரர்

சங்கரர் காமேசராகி எழுந்தருளப் பிரும்மாமுதல்
சமஸ்தமான தேவர்களும் மகிழ்ந்து
தங்கமணி மண்டபத்தில் விஷ்ணு உமை காமேசர்க்கு
தாரைவார்த்து மணமுமகிழ்ந்தார்
எங்கும் பரிபாலிக்கவே சாம்பிராஜ்ய முடிசூட்டிக்கொண்ட
ஈச்வரி காமாக்ஷியே திருவனந்தலோ.

ஸ்ரீதேவி பண்டாஸுரன்மேல் யுத்தம் தொடுத்தல்.

8. அலைகடல்கள்போலே சக்திசேனைசூழ ரணகளத்தில்
அஸுரர்கள் உயிர்வதைக்க வென்றே
கலகஞ்செய்த துர்மத குரண்டர் முதலாய்வதைக்க
சம்பத்கரி அச்வாரூடை வாராகி தேவியுமாய்
பலமுள்ள கரங்காதிகள் ஐந்துபேரை மடியடித்த
பலசாலி நகுலேச்வரியுமாய்
பிலாஸ்கரர் ஏழுபேரைக் கொய்த மந்திரிணி தண்டினி
பரதேவதையே லலிதாம்பா திருவனந்தலோ.

பாலாதேவி பண்டபுத்திரரை வதைத்தல்.

9. கள்ளனைப் பிடிக்கவந்த விஷங்களையும் வதைக்கவந்த
காமேச்வரிகளுக்கு நமஸ்தே
பண்டன்தம்பி விசுக்கிரன் அக்கினிக்கோட்டை வெல்லமாட்டாதே
பாவி எட்டு யந்திரங்கிழித்தான்
துள்ளிவந்து யந்திரத்தைத் துணித்த சத்திக்கணபதிக்கு
சொல்லி அக்கிரபூஜை கொடுத்து
கள்ளக்குடியன் பண்டனுட பிள்ளைகளின் தலையரிந்த
கன்னித்தாயே பாலாதேவி பள்ளியுணரீர்.

ஸ்ரீலலிதை பண்டாஸுரனை வதைத்தல்.

10. பண்டன் தம்பிகளைவதைத்த மந்திரிணி வாராகியுடன்
பக்ஷமான சக்திகளுந் துதிக்க
பண்டாஸுரனை வதைக்க ஸ்ரீசக்ர ரதத்திலேறி
பத்து அவதாரஞ்செய்த விஷ்ணுவை
உண்டாக்கியே விரலால் பண்டன் மாயாஸ்திரங் களைப்போக்கி
உக்கிரகாமேசர் அஸ்திரத்தினாலே
பண்டனையும் அவனுடைய புத்திரரையு மழித்த ஜயம்
கொண்டருளும் சண்டிகையே பள்ளியுணரீர்.

சுப்ரமண்யமூர்த்தி உதித்து சூராதியரை அழித்தல்.

11. தேவர்களின் துதியினாலே மன்மதனை எழுப்பி ரதி
தேவியுடன் அனுப்பிவைத்தீர் சுகமாய்
(மஹா) தேவருமையுங்கூடி தேவசேனா பதியுமுண்டாய்
சூராதி மூவரையும் வதைத்து
தெய்வநாயகி வள்ளியை திருமணங்கள் தான்முடித்து
ஸ்ரீபுரத்தில் காமேச்வரருடனே
நாவால் சொல்லிமுடியாத சிந்தாமணிக் கிரகத்தில்வாழும்
இராக்கினியே பரதேவி பள்ளியுணரீர்.

ஸ்ரீலலிதை காமேசருடன் சிந்தாமணிக்கிரகம் வஸித்தல்

12. சிந்தாமணிக் கிரகந்தன்னில் பஞ்சபிருஹ்ம ஆசனத்தில்
ஹம்ஸ தூளிகாமெத்தை தலையணைமேல்
மன்மதா ஹாரரூப காமேசருடன் வீற்றிருந்து
மாய்கையினால் மயக்கி இந்த ஜகத்தை
இந்து ரவி அக்கினியும் முச்சுடரும் ஒளிவிடவே
எட்டுத்திக்கிலும் சக்திகள் துதிக்க
கந்தருவாள் கானம்பண்ண காக்ஷிசேவை தந்தருளும்
கல்யாணி காமேசருடன் பள்ளியுணரீர்.

ஸ்ரீலலிதையை பக்தர்கள் வேண்டுதல்.

13. செண்பகப்பூ மல்லிகை மருக்கொழுந்து வெட்டிவேர்
செவ்வந்திப்பூச் சரங்கள் தொடுத்து
கம்புக்கிரீவர் காமேச்வரர் உன்வருடு ராக்கோடியில்
காணும்படி சூட்டினரோ தாயே
நிரம்பமணம் வீசும்பன்னீர் சவ்வாதுடன் குங்குமப்பூ
கோரோசனை கஸ்தூரி கந்தங்கலந்து
சம்பிரமமாய்ப் பரிமளிக்க ஈசருக்குப் பூசினிற்கும்
சங்கரியே ஸ்ரீலலிதை பள்ளியுணரீர்.

14. செண்கப்பூ (செவ்வந்தி கட்டு) மாலையைப்போல் உம்முடைய
செம்பொன் வரிவலக்கையின்மேலே
அம்பிகையே காமேசர் தலைக்குயரம் வைத்துக்கொண்டு
அசைய மாட்டேன் என்கின்றாரோ
சம்பிரமமாய்த் தாம்பூலம் பரிமளிக்க ஈசருடன்
சயனந்தன்னில் இருக்கும் உம்மைக்காண

நம்பினபேர் காத்திருக்காள் உங்களுட சேர்வைக்காக
ராஜ ராஜேஸ்வரியே பள்ளியுணரீர்.

15. உங்களுட நித்திரையினால் உலகம் நித்திரை செய்கின்றது
உதயமாகவில்லை சூரியன் உலகில்
தங்காத்தினக் குடலையினில் புஷ்பங்கள் கொண்டுவந்து
அாசர்களும் காத்து நிற்கிறாள்
குங்குமம் ரத்தினச் சிமிழில்கொண்டு உமக்கு அர்ச்சித்திட
கொம்பனைமார் காத்து நிற்கிறாள்
சங்கரியே மந்திரிணிமுதல் சக்திகளும் வந்திருக்காள்
சட்டமிட அஷ்டலக்ஷ்மி பள்ளியுணரீர்.

16. நாரணியே கீர்வாணர் வாத்தியம் முழங்க அப்ஸரஸ
நாரியர்கள் நாட்யமாடுராள்
நாரதரும் தும்புருவரும் வீணை கொண்டு உம்முடைய
நாமகீர்த்தனங்கள் பாடுராச்
பாரிஜாதங் காமதேனு கற்பகவிருக்ஷந் துளசி
பக்ஷமுடன் வந்துநிற்கிறாள்
வாரணங்கள் அபிஷேக ஜலங்கொணர்ந்து நிற்கின்றது
மாதாவே அருள்புரியப் பள்ளியுணரீர்.

17. இத்தனைபோதாகப் பள்ளி யுணர்த்தினேன் ராஜராஜ
ஈச்வரியே எழுந்திரும் அம்மா
அத்திரிமுனி ஆச்ரமத்தில் அனசூயைக் குபதேசித்த
ஆதிநாராயணர் போற்றுந்தாயே
அற்புதமாம் உம்மிடத்தியில் அபத்தம்நிரம்ப இருந்தாலும்
அபஜாரந்தன்னை க்ஷமிப்பீர் என் தாயே
சொற்பிழை எல்லாம் பொறுத்து துதியாகக்கொண்டருளி
ஜோதிரூபங்காட்டி அருள்வீரே
பரதேவி என்னை ரக்ஷித்திடுவீரே.

18. மங்களம் ஸ்ரீலலிதை திருவனந்தல் சொன்னவர்க்கு
மனமகிழ்ந்து கேட்டவருக்கும்
எங்கிருந்தாலும் உந்தன் திருவனந்தல் உரைப்பவர்க்கு
சஞ்சைபாதை வங்கை யொன்றுமில்லை
சங்கரியே உன்மகிமை சொன்னவர்க்குப் பிணிகளில்லை
மங்களந்தான் ஜயங்களும் உண்டாகும்
மங்களம் மங்களம் ராமேச்வர காமேச்வரிக்கு

மங்களம் ஜயமங்களம்
நித்தியமும் சுபமங்களம்.

ஓம் தத் ஸத்.

பராதேவி துணை.

ஸ்ரீமீனாக்ஷி சுந்தரேசர் திருப்பள்ளியெழுச்சி.

ஸ்ரீமதுராநகரின் சிறப்பு.

1. மதுராபுரி வளமையும் வைகையாற்றின் அழகும்
(அம்மன்) மாதாவுக்காக அழைத்த ஏழுகடல் மகிமையும்
சொர்ணப் பொற்றாமரையழகும் பூத்தலர்ந்த பொய்கையும்
பூமிதன்னில் வளமையுள்ள பாண்டியநாட்டழகும்
ஐங்கரனார் சன்னதியும் ஆறுமுகர் தரிசனமும்
ஆனாலும் மகிமையே சிவஸ்தலமே மதுரை
இருஷிகளுடன் முனிவரும் ஏற்றியே போற்றுகிறாள்
ஈசருடன் மீனாக்ஷி திருவனந்தலோ.

2. இருவாக்ஷியுடன் தாமரை புன்னைகை அல்லிமலர்
பூத்தலர்ந்த பொய்கைதன்னில் அழகாய்
பத்மமலரோடையருகில் பஞ்சவர்ணப் பூங்கிளிகள்
பாடியே மரங்களில் கொஞ்சி நிற்கிறது
அரஹர சிவசிவா ஆதிசொக்கநாதா என்று
அன்னங்கள் கூவுகின்றது
அம்பிகையே மீனாக்ஷி ஹாலாஸ்ய நாயகராம்
ஆலமுண்டாருடன் கூடத் திருவனந்தலோ.

3. பூலோக கைலாசம் சிவஸ்தலமே மதுரை என்று
பொன்னுலகு கந்தருவாள் கானம் பண்ணுறாள்
ஜீவன் முக்திஸ்தலத்திலொரு சிவஸ்தலமே மதுரை என்று
தேவர் பாரிஜாத புஷ்பந்தன்னைத் தூவிநிற்கிறாள்
ஆயிரங்கண் இந்திரனும் அருச்சிக்கப் பொன்மலர் கொண்டு
ஆராதனைகள் செய்யக்காத்து நிற்கிறார்
திலோத்தமை ஊர்வசியும் தெய்வ அரம்பையரும் பாடுகிறாள்
தெய்வசிகா மணியுடனே திருவனந்தலோ.

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி அவதாரச் சிறப்பு.

4. மலையத்வஜ பாண்டியரின் வம்சங்கள் ஈடேறவென்று
வந்துதித்தீர் கன்னிகையாய் மீனாக்ஷிநீரும்
அன்புடைய ராஜாவின் அருந்தவசு யாகத்தினில்
அக்கினியில் அவதரித்தீர் பாலகியாக
மூவயதுப் பெண்ணுமாய் மும்முலைத் தடாதகையாய்
மூர்த்திகரித்துவந்த மூலகாரணியே
முகுந்தரின் சகோதரியே முக்திதரும் மீனாக்ஷி
முப்புரமெரித்தோருடன் திருவணந்தலோ.

5. குமிழ்போன்ற கிளிமூக்கும் கோவைக்கனி போல்வாயும்
கோகிலம் கூவுகின்றாப்போல் குரலோசை யழகும்
மான்விழிபோல் விழியழகும் மரகதம்போல் திருமேனியும்
மன்மதன்கை விற்போல் வளைந்த புருவத்தழகும்
சங்குவரிப்பூங் கழுத்தும் ஹாரம்பூண்ட திருத்தோளும்
தாளம்போன்ற மூன்று ஸ்தனத்தழகும்
குந்தளப்பொன் பணிபூண்ட குழந்தைவடிவாய் விளங்கும்
கூடல்நகர் நாயகியே திருவணந்தலோ.

6. அண்டம் பதினாலுக்கும் படியளக்கும் கைத்தலத்தில்
அஸ்தகடகம் பவழம்வங்கி பாட்டிலியும் விளங்க
சிற்றிடையில் பீதாம்பரமும் சிவந்ததொரு கைத்தலமும்
(அம்மன்) சிறுகையினில் ஏந்திநிற்கும் சொர்ணக்கிளியும்
கந்தனைச்கணபதியைப் பெற்றெடுத்த கல்யாணி
உந்திச்சுழியின் அழகும்
சிற்றடியில் பாடகமும் தண்டைசிலம்பு கொஞ்சும்
தேவர்தொழும் நாயகியே திருவணந்தலோ.

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி மகுடாபிஷேகச் சிறப்பு.

7. குந்தளப்பொன் ஓலையில் கொப்புநிழல் காட்டவே
சுந்தரமான முகத்தில் மூக்குத்தியும் விளங்க
சந்திர உதயம்போல் மீனாக்ஷிவளர்ந்துவர
சந்தோஷப்பட்டு மகாராஜர் மகிழ்ந்து
புத்திரியினாலே வம்சம் பூரிக்க வேணுமென்று
பூமிதன்னை ஆளவென்று பொன்முடியுஞ்சூட்டி
செங்கோலுங் கைக்கொடுத்து சிங்காஸனம் வீற்றிருக்கும்
தேவிமீனாக்ஷி உந்தன் சேவைதன்னைக் கண்டு

சுப்ரமண்யமூர்த்தி உதித்து சூராதியரை அழித்தல்.

11. தேவர்களின் துதியினாலே மன்மதனை எழுப்பி ரதி
தேவியுடன் அனுப்பிவைத்தீர் சுகமாய்
(மஹா) தேவருமையுங்கூடி தேவசேனா பதியுமுண்டாய்
சூராதி மூவரையும் வதைத்து
தெய்வநாயகி வள்ளியை திருமணங்கள் தான்முடித்து
ஸ்ரீபுரத்தில் காமேச்வராருடனே
நாவால் சொல்லிமுடியாத சிந்தாமணிக் கிரகத்தில்வாழும்
இராக்கினியே பரதேவி பள்ளியுணரீர்.

ஸ்ரீலலிதை காமேசருடன் சிந்தாமணிக்கிரகம் வஸித்தல்

12. சிந்தாமணிக் கிரகந்தன்னில் பஞ்சபிருஹ்ம ஆசனத்தில்
ஹம்ஸ தூளிகாமெத்தை தலையணைமேல்
மன்மதா ஹாரரூப காமேசருடன் வீற்றிருந்து
மாய்கையினால் மயக்கி இந்த ஜகத்தை
இந்து ரவி அக்கினியும் முச்சுடரும் ஒளிவிடவே
எட்டுத்திக்கிலும் சக்திகள் துதிக்க
கந்தருவாள் கானம்பண்ண காக்ஷிசேவை தந்தருளும்
கல்யாணி காமேசருடன் பள்ளியுணரீர்.

ஸ்ரீலலிதையை பக்தர்கள் வேண்டுதல்.

13. செண்பகப்பூ மல்லிகை மருக்கொழுந்து வெட்டிவேர்
செவ்வந்திப்பூச் சரங்கள் தொடுத்து
கம்புக்கிரீவர் காமேச்வரர் உன்வருடு ராக்கோடியில்
காணும்படி சூட்டினாரோ தாயே
நிரம்பமணம் வீசும்பன்னீர் சவ்வாதுடன் குங்குமப்பூ
கோரோசனை கஸ்தூரி கந்தங்கலந்து
சம்பிரமமாய்ப் பரிமளிக்க ஈசருக்குப் பூசிநிற்கும்
சங்கரியே ஸ்ரீலலிதை பள்ளியுணரீர்.

14. செண்கப்பூ (செவ்வந்தி கட்டு) மாலையைப்போல் உம்முடைய
செம்பொன் வரிவலக் கையின்மேலே
அம்பிகையே காமேசர் தலைக்குயரம் வைத்துக்கொண்டு
அசைய மாட்டேன் என்கின்றாரோ
சம்பிரமமாய்த் தாம்பூலம் பரிமளிக்க ஈசருடன்
சயனந்தன்னில் இருக்கும் உம்மைக்காண

நம்பினபேர் காத்திருக்காள் உங்களுட சேர்வைக்காக
ராஜ ராஜேஸ்வரியே பள்ளியுணரீர்.

15. உங்களுட நித்திரையினால் உலகம் நித்திரை செய்கின்றது
உதயமாகவில்லை சூரியன் உலகில்
தங்கரத்தினக் குடலையினில் புஷ்பங்கள் கொண்டுவந்து
தாசர்களும் காத்து நிற்கிறுள்
குங்குமம் ரத்தினச் சிமிழில்கொண்டு உமக்கு அர்ச்சித்திட
கொம்பனைமார் காத்து நிற்கிறுள்
சங்கரியே மந்திரிணிமுதல் சக்திகளும் வந்திருக்காள்
சட்டமிட அஷ்டலக்ஷ்மி பள்ளியுணரீர்.

16. நாரணியே கீர்வாணர் வாத்தியம் முழங்க அப்ஸரஸ
நாரியர்கள் நாட்யமாடுறாள்
நாரதரும் துமபுருவரும வீணை கொண்டு உம்முடைய
நாமகீர்த்தனங்கள் பாடுறார்
பாரிஜாதங் காமதேனு கற்பகவிருக்ஷந் துளசி
பக்ஷமுடன் வந்துநிற்கிறுள்
வாரணங்கள் அபிஷேக ஜலங்கொணர்ந்து நிற்கின்றது
மாதாவே அருள்புரியப் பள்ளியுணரீர்.

17. இத்தனைபோதாகப் பள்ளி யுணர்த்தினேன் ராஜராஜ
ஈச்வரியே எழுந்திரும் அம்மா
அத்திரிமுனி ஆச்ரமத்தில் அனசூயைக் குபதேசித்த
ஆதிநாராயணர் போற்றுந்தாயே
அற்புதமாம் உம்மிடத்தில் அபத்தம்நிரம்ப இருந்தாலும்
அபஜாரந்தன்னை க்ஷமிப்பீர் என் தாயே
சொற்பிழை எல்லாம் பொறுத்து துதியாகக்கொண்டருளி
ஜோதிருபங்காட்டி அருள்வீரே
பரதேவி என்னை ரக்ஷித்திடுவீரே.

18. மங்களம் ஸ்ரீலலிதை திருவனந்தல் சொன்னவர்க்கு
மனமகிழ்ந்து கேட்டவருக்கும்
எங்கிருந்தாலும் உந்தன் திருவனந்தல் உரைப்பவர்க்கு
சங்கைபாதை வங்கை யொன்றுமில்லை
சங்கரியே உன்மகிமை சொன்னவர்க்குப் பிணிகளில்லை
மங்களந்தான் ஜயங்களும் உண்டாகும்
மங்களம் மங்களம் ராமேச்வர ராமேச்வரிக்கு

மங்களம் ஜயமங்களம்
நித்தியமும் சுபமங்களம்.

ஓம் தத் ஸத்.

பரதேவி துணை.

ஸ்ரீமீனாக்ஷி சுந்தரேசர் திருப்பள்ளியெழுச்சி.

ஸ்ரீமதுராநகரின் சிறப்பு.

1. மதுராபுரி வளமையும் வைகையாற்றின் அழகும்
(அம்மன்) மாதாவுக்காக அழைத்த ஏழுகடல் மகிமையும்
சொர்ணப் பொற்றாமரையழகும் பூத்தலர்ந்த பொய்கையும்
பூமிதன்னில் வளமையுள்ள பாண்டியநாட்டழகும்
ஐங்கரனார் சன்னதியும் ஆறுமுகர் தரிசனமும்
ஆனாலும் மகிமையே சிவஸ்தலமே மதுரை
இருஷிகளுடன் முனிவரும் ஏற்றியே போற்றுகிறாள்
ஈசருடன் மீனாக்ஷி திருவனந்தலோ.

2. இருவாக்ஷியுடன் தாமரை புன்னாகை அல்லிமலர்
பூத்தலர்ந்த பொய்கைதன்னில் அழகாய்
பத்மமலரோடையருகில் பஞ்சவர்ணப் பூங்கிளிகள்
பாடியே மரங்களில் கொஞ்சி நிற்கிறது
அரஹர சிவசிவா ஆதிசொக்கநாதா என்று
அன்னங்கள் கூவுகின்றது
அம்பிகையே மீனாக்ஷி ஹாலாஸ்ய நாயகராம்
ஆலமுண்டாருடன் கூடத் திருவனந்தலோ.

3. பூலோக கைலாசம் சிவஸ்தலமே மதுரை என்று
பொன்னுலகு கந்தருவாள் கானம் பண்ணுறாள்
ஜீவன் முக்திஸ்தலத்திலொரு சிவஸ்தலமே மதுரை என்று
தேவர் பாரிஜாத புஷ்பந்தன்னைத் தூவிநிற்கிறாள்
ஆயிரங்கண் இந்திரனும் அருச்சிக்கப் பொன்மலர் கொண்டு
ஆராதனைகள் செய்யக்காத்து நிற்கிறார்
திலோத்தமை ஊர்வசியும் தெய்வ அரம்பையரும் பாடுகிறாள்
தெய்வசிகா மணியுடனே திருவனந்தலோ.

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி அவதாரச்சிறப்பு.

4. மலயத்வஜ பாண்டியரின் வம்சங்கள் ஈடேறவென்று
வந்துதித்தீர் கன்னிகையாய் மீனாக்ஷிநீரும்
அன்புடைய ராஜாவின் அருந்தவசு யாகத்தினில்
அக்கினியில் அவதரித்தீர் பாலகியாக
மூவயதுப் பெண்ணுமாய் மும்முலைத் தடாதகையாய்
மூர்த்திகரித்துவந்த மூலகாரணியே
முகுந்தரின் சகோதரியே முக்திதரும் மீனாக்ஷி
முப்புரமெரித்தோருடன் திருவனந்தலோ.

5. குமிழ்போன்ற கிளிமூக்கும் கோவைக்கனி போல்வாயும்
கோகிலம் கூவுகின்றாப்போல் குரலோசை யழகும்
மான்விழிபோல் விழியழகும் மரகதம்போல் திருமேனியும்
மன்மதன்கை விற்போல் வளைந்த புருவத்தழகும்
சங்குவரிப்பூங் கழுத்தும் ஹாரம்பூண்ட திருத்தோளும்
தாளம்போன்ற மூன்று ஸ்தனத்தழகும்
குந்தளப்பொன் பணிபூண்ட குழந்தைவடிவாய் விளங்கும்
கூடல்நகர் நாயகியே திருவனந்தலோ.

6. அண்டம் பதினாலுக்கும் படியளக்கும் கைத்தலத்தில்
அஸ்தகடகம் பவழம்வங்கி பாட்டிலியும் விளங்க
சிற்றிடையில் பீதாம்பரமும் சிவந்ததொரு கைத்தலமும்
(அம்மன்) சிறுகையினில் ஏந்திநிற்கும் சொர்ணக்கிளியும்
கந்தனைக்கணபதியைப் பெற்றெடுத்த கல்யாணி
உந்திச்சுழியின் அழகும்
சிற்றடியில் பாடகமும் தண்டைசிலம்பு கொஞ்சும்
தேவர்தொழும் நாயகியே திருவனந்தலோ.

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி மகுடாபிஷேகச் சிறப்பு.

7. குந்தளப்பொன் ஓலையில் கொப்புநிழல் காட்டவே
சுந்தரமான முகத்தில் மூக்குத்தியும் விளங்க
சந்திர உதயம்போல் மீனாக்ஷிவளர்ந்துவர
சந்தோஷப்பட்டு மகாராஜர் மகிழ்ந்து
புத்திரியினாலே வம்சம் பூரிக்க வேணுமென்று
பூமிதன்னை ஆளவென்று பொன்முடியுஞ்சூட்டி
செங்கோலுங் கைக்கொடுத்து சிங்காஸனம் வீற்றிருக்கும்
தேவிமீனாக்ஷி உந்தன் சேவைதன்னைக் கண்டு

மலையத்வஜ பாண்டியரும் மாதாவும் மனமகிழ
மதுராபுரி ராக்கினியே திருவனந்தலோ.

மீனாக்ஷி திக்குவிஜயச் சிறப்பு.

8. தேவர்தொழும் பதவிதன்னை மலையத்வஜர் அடைந்தபின்பு
ஜெகமெல்லா மாண்டிருந்த தேவிமீனாக்ஷி
மாதா அருகிலிருந்து மதுரைவளநாடு தன்னை
மகிமையுடன் எல்லவரும் மதிக்க அரசாண்டீர்
பூலோகந்தன்னை ஜயித்து ராஜாக்கள் எல்லவரும்
பொன்னடியில் வணங்கியே கப்பங்கள் செலுத்த
தேவலோக முதலாய் திக்கெட்டையுஞ் செயங்கொண்ட
ஸ்ரீதேவி மீனாக்ஷி திருவனந்தலோ.

9. திருக்கைலை தன்னில்வந்து ஜயபேரிகை அடித்து
சிவகணங்கள் தன்னையும் சிதறிவிழப்பொருத
திக்குவிஜயம் பண்ணவந்த திறமையுஞ் சேவகமும்
ஸ்ரீகண்ட ஈஸ்வரனார் மனதிலறிந்து
மங்களமாய் மீனாக்ஷியை மாலையிட வேணுமென்று
மகாதேவர் ரிஷபந்தன்னில் ஏறிவரவே
சங்கரனைக் கண்டவுடன் கல்யாணி மீனாக்ஷிக்குக்
காணமல் ஸ்தனமொன்று மறைந்து விட்டே.

10. மங்கையென்னும் தடாதகை (உம்மை) மாலையிடவேணுமென்று
மஹாதேவ ராஜாவர் உரைத்தார்
சுவாமி யுரைக்கலுமே சங்கரியே நீர்கேட்டு
சற்றேதான் லஜ்ஜையுட னுரைத்தீர்
மணம்புரிய வேணுமென்றால் (என்) மாதா அருகினில்
மதுராபுரி நாடுதன்னில் வாருமென்று சொன்னீர்
அம்பிகைநீர் சொன்னவுடன் ஆலாஸ்ய நாதரும்
அப்படியே செய்வோமென்று அந்தர்த்தான மடைந்தார்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷி திருக்கலியாணச் சிறப்பு.

11. ஸ்வாமியும் மறைந்தவுடன் நீர்தாயார் அருகில்வந்து
சந்தோஷ பர்த்தாவை அடைந்தேனம்மா தாயே
ஸ்தனமொன்று மறைந்ததென்று சங்கரியும் சொன்னவுடன்
தழுவியே முத்தமிட்டு தாயாரும் மகிழ்ந்தாள்
காஞ்சனமாலையும் காரியஸ்தர் களையழைத்து
கலியாணக் காரியங்கள் செய்யவென்று உரைத்தார்

மதுராபுரி நகரந்தன்னை மதிக்கவே அலங்கரித்து
மஹாதேவர் வரவுதன்னைப் பார்த்துமவா ளிருந்தாள்.

12. மஹாவிஷ்ணுவும் பிரும்மாவும் லக்ஷ்மியும் சரஸ்வதியும்
மகிமையுள்ள வாகனத்தில் வரவே
இந்திரனும் இந்திராணியும் எண்ணற்ற தேவர்களும்
ரிஷிகளுடன் ராஜர்களும் வரவே
மணவாளக் கோலத்துடன் சொர்ண ரிஷபமேறி
மஹாதேவ ராஜரவர் வரவே
வாசாமகோசரி ராஜசபை நாயகி
மஹாதேவ ருடனுகத் திருவனந்தலோ.

13. மங்கள முகூர்த்தத்தில் மாலையிட்டு ஊஞ்சலாடி
மகாவிஷ்ணு தாரைவார்க்க மங்கிலியந் தரித்தார்
பிரும்மாவுஞ் சங்கரர்க்கு புரோகிதராய்த் தானிருந்து
புண்ணியரும் நெய்யினுல் ஓமங்களும் பண்ணி
அலங்காரச் சப்பரத்தில் அழகர்வந்து வரிசைவைக்க
(அம்மன்) பொரியிட்டு அம்மிமிதித்து அருந்ததியைப்பார்த்து
மங்களஹாரத்தி எடுத்தவுடன் மஹாதேவர்
மறையோர்கள் அனைவருக்கும் மகதானஞ் செய்தார்.

14. அக்கினியில் உதித்தவளின் கலியாணங்காண வென்று
அயலிலுள்ள சுந்தரிமார் வந்துநிற்கிறாள்
முத்தாரத்தி எடுத்தால் மோக்ஷமுண்டு என்று எண்ணி
மின்கிளிமார் வந்துநிற்கிறாள்
பஞ்சவர்ண ஹாரத்தி பாங்காகக் கொண்டுவந்து
பத்தினிமார் காத்து நிற்கிறாள்
பாரம்மா தயவுடனே காரம்மா எங்களையும்
பஞ்சாக்ஷர ரூபியே திருவனந்தலோ.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட லீலை.

15. கலியாண வைபவத்தைக் காணவந்த பேர்களெல்லாம்
கட்டுக்கட்டாய் ஷட்ரஸான்னம் புஜித்தாள்
தாம்பூல கந்தபுஷ்பம் சகலருக்குந் தான்கொடுத்து
சந்தோஷத்துடனே யம்மன் வீற்று மிருந்தாள்
சுயம்பாகித் தலைவனப்போ தேவியருகில் வந்து
செங்கரங்கள் கூப்பியப்போ துதிப்பான்
சித்திரான்ன வகைகளெல்லாம் ஊசியே போகுதிப்போ
செலவழிய வழிபாருந் தாயே.

16. வெள்ளிமலை போலேயன்னம் மிகுதியாய்க் குவித்திருக்க
மீனாக்ஷி யம்மன்கண்டு விசாரமுங்கொண்டு
ஹாலாஸ்ய நாயகரின் அருகில்வந்து அடிபணிந்து
அடக்கத்துடன் ஒரு வார்த்தை சொல்வள்
நீரும் பூதகணங்களுடன் வருவீரென்று எண்ணியே
மிகுதியாக ஷட்ரஸான்னம் சமைத்தோம்
சித்திரான்னம் பொரிக்கறியும் ஊசியே போகுதிப்போ
செலவழிய என்னவழி ஸ்வாமியென்று கேட்டாள்.

17. அம்பிகைபுஞ் சொல்லலுமே ஹாலாஸ்ய நாதரும்
ஆகடியமாகவே மறுவசனஞ் சொல்லுவர்
ஐஸ்வரியம் மிஞ்சிற்றென்று அன்னத்தைச் சமைத்துவிட்டால்
யார்புசிப்பாள் மீனாக்ஷிசொல்வாய்
தனத்தினால்வந்த கருவம் தானடங்க வேணுமென்று
சற்றே பரிகாசமாய் ஸ்வாமியவர் சொன்னார்
பரிகாச மொழிகேட்டு பைங்கிளி மீனாக்ஷியும்
பர்த்தாவின் திருவடியிற் பணிந்து

18. எந்தவித மானாலும் செலவாகும் வழிபாரும்
இரங்குமய்யா என்னுடையநாதா
குடைபிடித்த அருகிருக்கும் குண்டோதரனுக்கு
கொள்ளைகொண்ட பசியதனைக் கொடுத்தார்
சாடராக்கினியினால் தவித்துமந்தக் குண்டோதரன்
உதரந்தன்னில் அக்கினியும் கொளுத்த
ஸ்வாமியுட திருவடியில் சாஷ்டாங்கமாய்ப் பணிந்து
சுந்தரேசரைத் தொழுது ஸ்துதித்தான்.

19. சாடராக்கினியினால் தவிக்கின்றேன் ஸ்வாமி நான்
சாப்பாடு வேணுமென்று தொழுதான்
தாசன்வந்து கேட்கலுமே சுவாமியதைக் கேட்டு
தயவுடனே ஒருவார்த்தை சொல்வர்
வெள்ளிமலைபோல அன்னம் நிரம்பவே குவிந்திருக்கு
வேண்டுமட்டும் புசித்திடுவாய் குண்டோதரா என்றார்
ஸ்வாமியுட அனுமதியால் (அன்ன) சாலைவந்து குண்டோதரன்
அன்னமெல்லாம் அரைநொடியிற் புஜித்தான்.

20. பசிகள் சற்றும் அடங்காமலே பருப்புடனே அரிசிகளும்
பாற்குடங்கள் தயிர்க்குடங்களுருட்ட

அதுகண்டு ஸ்ரீமீனாக்ஷியும் ஆச்சரிய மிகவடைந்து
ஆலாஸ்ய நாதரிடம் அன்புடனுரைப்பள்
அண்டர்தொழும் ஈஸ்வரா (என்) அந்தரங்க நாயகா
மகிமைசற்று மறியாமல் சிறுமதியா லுரைத்தேன்
ஆகாரம் பார்ப்பதற்கு அருஞ்சிறுவ னாயிருந்தான்
அன்னமெல்லாம் ஒரேவாயால் புஜித்தான்.

வைகைநதி யுண்டாக்கிய லீலை.

21. அன்னமில்லை ஸ்வாமிநீர் அடக்குமய்யா அவன் பசியை என்று
அம்பிகையும் வேண்டிநின்று தொழுதாள்
அன்னபரமேஸ்வரியை ஆதிநாத ரருகழைத்து
அன்னமது மூன்றுமலை சமைக்கவென்று சொன்னார்
ஆலாஸ்ய நாதருட ஆக்கினையால் அன்னபூரணி
அந்தக்ஷணம் மூன்றுமலை அன்னஞ்சமைத்தாள்
திருப்தியாய்ப் புஜித்துபக்தன் ஜலதாக மிகுதியாகி
ஜலமடுவைக் காட்டுமென்று கேட்டான்.

22. தாசன்கெஞ்சிக் கேட்கவுமே ஸ்வாமியு மனமிரங்கி
சந்தோஷமாய் ஒருவார்த்தை சொல்வர்
ஜடையிலிருக்கும் கங்கையை ஜகந்நாதர்தான் பார்த்து
வேகவதியாகவே பெருகிவாரு மென்றார்
ஸ்வாமியுட அனுமதியால் திவ்யகங்கா நாயகியும்
ஜலநதியாய் மதுரையினில் பெருகியே வந்தாள்
அல்லோல கல்லோலமாய் அலைகளுடன் நுரைகளுடன்
அதிவேகத்துடனே கங்கா நதியும்வரவே.

23. வளைத்துமந்தக் குண்டோதரன் இருகையினாலு மணைத்து
வாய்திறந்து ஜலபானம் பண்ணியே
திருப்தியாய் அன்னம் புஜித்து ஜலதாக மடங்கியபின்
சுந்தரேசர் அண்டையினில் வந்து
செங்கரத்தால் குடைபிடிக்கச் சிங்காசனம் வீற்றிருக்கும்
சங்கரா தேவியுடன் திருவனந்தலோ
இங்கிதமாய்த் தேவியை அருகழைத்து உபசரித்து
இடப்பாக மளித்தவரே பள்ளியுணரீர்.

நடராஜமூர்த்தியாய் திருக்கூத்தாடிய லீலை.

24. பதஞ்சலி வியாக்கிர பாதருக்கு பாதமெடுத்தாடி நின்ற
புண்டரீ விந்தமான சிவந்த மலரடியை

தாண்டவமாடிநின்ற சரணாரவிந்தத்தினில்
சந்ததமும் பக்திகளைப் பண்ணி
சனகாதி யோகியர்கள் தரிசனைக்கு நிற்கிறார்கள்
தெய்வசிகா மணியே தேவியுடன் கிருபையாய்
பாருமய்யா எங்கள்முகம் பார்வதிநாயகா
பஞ்சாக்ஷர ரூபியே திருவனந்தலோ.

காஞ்சனைக்கு ஏழுகடலழைத்த லீலை.

25. தடாதகா நாயகிக்கு சந்தோஷமாகவென்று
சாகரங்கள் ஏழையும் ஸ்வாமியழைக்க
வானுலகஞ் சென்றுபோன மலையத்வஜ பாண்டியரும்
வந்திருந்து தன்தேவியுடனே
காஞ்சனமாலை யம்மன் கணவனுட கைப்பிடித்து
கடலேழுமாடி யம்மை மகிழ்ந்தாள்
கைலாஸ லிங்கத்தை காக்ஷியுடன் பூஜைபண்ணி
கைவல்யபதவி தன்னை யடைந்தாள்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷி சுந்தரருடன் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளிய வைபவம்.

26. சட்டமாய்ச் சுந்தரருடனே ஜயமாய் செங்கோல் செலுத்தி
சந்திரன்போல் உக்கிரபாண்டியன் வந்துதிக்கவே
கட்டழன் உக்கிரபாண்டியன் கனகசிங்காசனமிருக்க
கருணை செய்ய பக்தருக்குத் திருக்கோயிலில் அமர்ந்தீர்
எட்டானை சுமந்திருக்கும் இந்திர விமானத்தினில்
ஏற்றமுள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபத்திலமர்ந்தீர்
இஷ்டமுடன் ஹாலாஸ்ய நாதருடன் காக்ஷிதரும்
ஈஸ்வரி மீனாக்ஷியே திருவனந்தலோ

27. சித்திரையில் திருநாளும் தேவேந்திரன் பூஜைகளும்
செங்கோல் செலுத்தும் தேவிசேவகத்தி னழகும்
கோத்தமுத்துப் பவழத்துடன் ரத்தின அங்கிசாத்தியே
கோமளவல்லி உம்முடைய முத்துக் கொண்டை யழகும்
குஞ்சரத்தின் மேலாக ரத்தினக்குட மேற்றியே
கோட்டை வாசல் கடந்து சென்று துருசாய்
வைகைநதி ஜலங்கொணர்ந்து மதயானைவந்து காத்திருக்கு
மாதாவேமீனாக்ஷி திருவனந்தலோ

28. அனந்தல்நீக்கி பாதேவிக்கு அபிஷேகஞ் செய்து அமுதளிக்க
அர்ச்சகர்கள் காத்துநிற்கின்றார்

திருக்கதவுதாள் திறந்து திரைநீக்கும் சமயமென்று
வந்துவெகு பக்தர்களும் காத்துமிருக்காள்
மஞ்சள்காப்பு சாத்திமயிராற்றிப் பூமுடிக்க
மங்கையர்கள் காத்துநிற்கின்றாள்
விலைமதியாப் பட்டாடை மெல்லியர்கள் கொண்டுவெந்து
முன்பாகசன்னிதியில் காத்துமிருக்காள்

29. மகத்துக்கள் பிரமநிஷ்டாள் (உம்ம) மகிமைசொல்லியே துதிக்க
வந்துநின்று சேர்வை வேண்டுகின்றார்
கணக்கன் அதிகாரிகளும் கட்டோலைகணக்குடனே
காண எதிர்வந்து நிற்கின்றாள்
அடிவணங்கி உம்மிடத்தில் அரசாங்கமுறையறிய
(பாண்டிய) அரசர்களும் காத்துநிற்கிறாள்
படியளந்து பிரஜைகளுட பசிநீக்கியருள்பொழிய
பரதேவிமீனாக்ஷி அனந்தல் தெளிவீர்.

30. இத்தனைபோதாய் அனந்தல் எழுப்பினேன் எங்கள்திரு
மீனாக்ஷிதேவியே எழுந்திருமம்மா
அற்புதமாம் மலையத்வஜ பாண்டியருட யாகத்தினில்
அன்பாக வந்துதித்த தாயே
செப்புமிந்தக்கவிபாடும் திருத்தொண்டருக்கு அருள்புரிவாய்
சௌபாக்கியம் தந்து ரக்ஷிப்பாயே
சொற்பிழைகள் இருந்தாலும் ஸ்துதியாகவே கிரகித்து
சுந்தரிமீனாக்ஷி என்னை ஆண்டருளுவீர்
சுந்தரேசருடன் (பர) தேவி கிருபை அருளுவீர்.

ஓம்—தத்—ஸத்.

விருத்தம்.

வந்தமாயை அவித்தைதனைக் கண்டுமெந்த ஜீவராஜன்
தந்தைதாய் தாரம்புத்திரன் தன்னையே நித்யமென்று
தன்னறிவு தான்மயங்கி தத்துவத்தை நினையாமல்
புண்ணிய பாவமென்ற பகுத்தறிவு தோன்றிடாமல்
சிந்தையும் மயங்கியந்த ஜீவராஜன் தானிருந்தான்.

ஜீவராஜன் மாயை அவித்தை வசமாகுதல்.

கண்ணிகள்.

1 அனந்தங்கோடி ஜன்மங்களுக்கு-ஆசைவைத்து ஜீவராஜன்
மதிமயங்கி விதிவசத்தால்-பவக்கடலில் அமிழ்ந்தானே.

2 அனித்தியமான சமுசாரத்தை-துக்கஸ்வரூபமென்று அறியாமல்
சர்ப்பவாயின் தவளைபோல-சம்ஸாரத்தினில் அமிழ்ந்தானே.

3 சாரமற்ற சம்சாரத்தில்-ஆசைவைத்து ஜீவராஜன்
போத அறிவற்று ஜீவன்-போகபோக்கிய மடைந்தானே.

காயாபுரிவர்ணனை.

1 காயாபுரி என்னும்பட்டணம் கள்ளர் சஞ்சரிக்கும் நாடு;
ஐந்துபஞ்ச வர்ணக்கோட்டை அதற்காறு மூன்றுவாசல் பேட்டை

2 பஞ்சபூதமைந்தும் கூட்டம் பதினாறுபேர்கள் நாட்டம்
பதினாலு கொத்தளத்தில் பரவியகாவற்காரர்

3 தொண்ணூற்றாறு சேவர்கள் சுற்றுங்கோட்டைத் தானைக்காரர்
மோகவாசல் முத்திரையிட்டு தாபத்திரயத்தாளாற் பூட்டி

4 மூன்றுகுணச் சாவடியில் மூர்க்கராஜன் கொலுவந்தான்
மனதென்ற மந்திரியுடனே புத்தியென்ற பிரதானியும்

5 சித்தமென்ற சேர்வைக்காரர் இந்தப்பட்டணம் பராமரிக்க
விஷயமென்ற வீடுகட்டி விசாரமென்ற குடிகள் ஏற்றி

6 தாபமென்னும் சந்தைகூட்டி புண்யபாவமென்னும் சரக்குக்கட்டி
கோபக்காரப் பெயரன்செட்டி இந்தப்பட்டணத்துக் கடைக்காரன்

7 ஏழுகட்டரண்மனையில் இருக்குமந்தச் சரக்கறையில்
மூலஸ்தானப் பொக்கிஷத்தில் ஞானப்பொருளான ரத்னம்

8 அதை சாற்றியே கதவைப்பூட்டி நாகசர்ப்பங்களும் சுற்றிக்காவல்
சோதிர்மயமான தீபம அது ஸ்வப்ரகாசமாகத் தோன்றும்

9 அதைக்காண மாட்டான் ஜீவராஜன் கண்கலங்கி விதிவசத்தால்
அகமென்னும் அரண்மனையில் அரசாண்டான் ஜீவராஜன்.

விருத்தம்.

இப்படியே ஜீவராஜன் ஏகமாய் போகபாக்கியம்
தடையற அனுபவித்தான் அதனையே நித்யமென்று
புத்திரரைப் பெற்றெடுத்தான் பேரன்பேத்திகளுடனே
நித்தியமாய் சுகதுக்கங்கள் நிறைந்தபலனும் அடைந்தான்.

ஜீவராஜன் இந்திரியாதிகளினால் கட்டுப்படுதல்.

கண்ணிகள்.

1 விஷயாதிகள் மிகுதிப்பட்டு வீதி எங்கும் நிறைந்துகொண்டு
தடையில்லாமல் ஜீவராஜனைத் தழுவிக்கட்டவுமாச்சுதே
2 மனம்புத்தி பிரதானிகள் வந்துவகையாய் வளைந்துகொண்டு
மதிமயக்கி ஜீவராஜனை வசம்பண்ணவு மாச்சுதே
3 காமக்குரோதக்கள்ளர்வந்து கட்டி யுருட்டி ஜீவராஜனை
முஷ்டி யுத்தம்பண்ணி ஜீவனை மோசம்பண்ணலு மாச்சுதே
4 மாயையென்னும் அவித்தையவள் வந்துவகையாய்வளைந்து கொண்டு
மதிமயக்கி ஜீவராஜனை வசம்பண்ணவு மாச்சுதே.

விருத்தம்.

ஏதடா இந்தகோஷ்டி இனிப்பொறுக்கக் கூடவில்லை
சோதித்துப் பார்ப்பளவில் சாரமாய்த் தோன்றவில்லை
தீதடா ஜகத்தின்மாயை தியங்கியே தவிக்கின்றேன் நான்
சாகரத்தினலைபோலத் தளும்புகிறான் ஜீவராஜன்.

ஜீவராஜன் புலம்பல்.

கண்ணிகள்.

1 என்ன செய்வேன் ஜகதீசா-நானேது செய்வேன் சர்வேசா
என்ன செய்வேன் ஏது செய்வேன் ஓடும்வழி யொன்றும்காணேன்
2 கட்டுப்பட்ட கள்ளன்போல-காவலில் அகப்பட்டேனே
சுற்றிச் சுற்றிப் பார்க்க எங்கும்-உற்றதுணை ஒருவரில்லை
3 சேற்றுக்குள்ளே கால்வைத்தாப்போல்-தியங்கித் தவிக்கின்றேனே
பூர்வ ஜன்மஞ் செய்தவினையால்-புலம்பித் தவிக்கிறேனே
4 பட்டசுகம் போதுமய்யா-பரமேச்வரா துணையும் வேணும்
ஆசையென்ற வலையிற்பட்டு-அலைந்தலைந்து மிருகம்போ லானேன்
5 போக்கிவிடும் என்தன்மாயை-புருஷோத்தமா சரணமய்யா
நீக்கிவிடும் என் துயரம்-நீலகண்டா சரணமய்யா.

ஜீவராஜன் தெய்வத்தைத் துதித்தல்.

1 ஆகாச வாணியே பூமாதேவி என் தாயே
அண்டர் முனிவரும் போற்றும் சதாசிவா சரணம்

2 காளகோடி விஷம் புஜித்தீர் காமனைத் தகித்தீர்
மார்க்கண்டருக்கு வரங்கொடுத்த வாஞ்சை என்மேலில்லையோ

3 ஸ்ரீராம ராமா என்மேல் சித்தமிரங்காதோ ஸ்வாமி
சிலையைப் பெண்ணாக்கிவைத்த சீர்பாதம் துணையே

4 பாண்டவர்க்குப் பற்றளித்தீர் பார்த்தசாரதியாய் ஜயித்தீர்
பக்திபண்ணும் பிரசலாதற்கு நித்யமுக்தி கொடுத்தீர்

5 துரோபதைக்கு மானங்காத்தீர் கஜராஜனை ரக்ஷித்தீர்!
சரணமென்ற விபீஷணர்க்கு லங்கா சாம்பிராஜ்யங் கொடுத்தீர்

6 கருணையுடன் காகாசுரனை காத்து ரக்ஷித்தீர்
ஜனனமரண பயங்கள் தீர்த்து அபயந் தாருமையா

7 மாயாவித்தை சம்சாரத்தில் மயங்கியே மிகத்தளர்ந்தேன்
கிருபையுடனே என்னைக் காத்து அபயந் தாருமையா

விருத்தம்

புலம்பியே ஜீவராஜன் விரும்பியே சம்சாரத்தை
நழுவவே விட்டுவிட்டான் நன்மையுண்டாகு மென்றே
கலங்கியே ஏங்கிமெத்தக் கவலைகள் மிகுதியாகி
தியங்கியே ஜீவராஜன் தியானத்திலே இருந்தான்.

விருத்தம்.

பரமாத்மா தானுமப்போ பக்தனுக் கருளவேண்டி
ஜீவனுட பரிதாபத்தை சிந்தையிலே தானறிந்து
மாராடி வேஷங்கொண்டு வஞ்சிபோல் வடிவெடுத்து
போதித்து அவர் செவியில் புண்ணிய நீராட்டிவைக்க
சாதித்து வஞ்சிவேஷம் தானுமப்போ கொள்ளுவாரே.

பரமாத்மா வஞ்சிவடி வெடுத்தல்.

கண்ணிகள்.

1 இந்திரவாளிப் பட்டுடுத்தி ஏகாஸனத்திருந்து
மந்திரத்தால் மயிர்சீவி மல்லிகையும் முடித்தாள்

2 வியஷ்டி என்ற விபூதி விந்தையாகப்பூசி
சமஷ்டியென்ற நெற்றியினில் சாந்துப்பொட்டு மிட்டாள்

3 சாதன சதுஷ்டியத்தால் சந்தனங்கள் பூசி (அம்மே)
குங்கும கோரோசனங்கள் கொங்கையின் மேலணிந்தாள்

4 வேதமென்னும் பொன்னோலை விந்தை மயில்கொப்பு
பாவாபாவ மென்னும் சிரத்தையான பட்டமவள் கட்டி

5 அம்ஸோக மென்னும் முத்துவடம் சிவசுந்தரியும் பூண்டு
சாந்த மென்னும் சங்குமணி சரப்பளியுங் கட்டி

6 சத்வகுண மென்னும் முத்து மூக்குத்தியு மிட்டு (ரத்ன)
சாக்ஷியென்னும் குறவப்பெட்டி சந்ததமும் இடுக்கி

7 தத்வமஸி என்னுமந்தக் கடகவளையிட்டு
சர்வம் ஏகமென்னுமந்த சரிபவழங்கட்டி

8 காரணங்க ளில்லையென்று கண்ணுக்கு மையெழுதி (இரு)
போதமென்னும் குங்குமங்கள் பொற்கொடியு மிட்டாள்

9 பாக்கியமென்னும் ஒட்டியாணம் மேகலையிற்கட்டி (அம்மை)
வேதாந்தத் தண்டையிட்டு வெண்டயங்கள் பூண்டாள்

10 பரிபூரண மானதொரு பாலமுதம்புஜித்து (திவ்ய)
பரமாத்மா வென்னுமந்தப் பாதக்குறடேறி

11 பக்தியென்னுந் தாம்பூலம் ஹஸ்தந்தனில் பிடித்து (திவ்ய)
சிரத்தையென்னும் பொற்பிரம்பு (சிவ) சங்கரி கைப்பிடித்தாள்

12 நித்தியமென்னும் பாலகரைப் பக்கந்தன்னி லிடுக்கி (அம்மை)
விஸ்தாரமான வேதாந்த வீதியினில் நடந்தாள்

13 மங்கையர்கள் இருபுறமும் மங்களங்கள்பாட (ஜய)
கொம்பனைமார் கூடவர குலுக்கியவள் நடந்தாள்

14 அஷ்டதிக்குப் பாலகர்கள் புஷ்பமாரிசொரிய (சொர்ண)
ஆனந்தவேதக் குறவஞ்சி வந்தாளய்யா

15 சந்ததமும் ஜீவராஜன் சிந்தைவினை தீர்க்க
மங்களமாம் பரமாத்ம வஞ்சிவந்தாளய்யா.

குறவஞ்சி ஜீவராஜன் சபைக்கு வருதல்

பல்லவி.

வஞ்சி வந்தாளய்யா-பரமாத்மக்குற
வஞ்சி வந்தாளய்யா,

அநுபல்லவி.

**வஞ்சிவந்தாளய்யா மண்டலந்தன்னிலே
பிண்டாண்டபாவங்கள் சந்தேகந்தீர்க்க (வஞ்சி)**

சரணங்கள்.

1 சிங்கியடித்துக்கொண்டு சிங்காரமாகவே
பங்காளதேசத்துப் பாட்டுப்பாடிக்கொண்டு
கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் குலாவிய கை வீச்சும்
கங்கணம் கை வளை கிண்கிணென்றசைய (வஞ்சி)

2 மயக்கியே கண்ணை உருட்டிவிழிப்பள்
மாயையை சம்ஹாரம் செய்வேனென்பதுபோல்
குலுக்கியே ஜீவேசன் சொலுவுக்கு எதிராக
குங்கும சந்தனம் குமுகுமென்று மணக்க (வஞ்சி)

3 விஸ்தாரமாகவே வேதாந்தவீதியில்
விஷயங்களெல்லாம் வீதிட்டு ஓடவே
தண்டை சதங்கை சலுஞ் சலுமென்னவே
சந்தோஷமாய் ஜீவன் சபைதனிலிப்போ (வஞ்சி)

குறத்தி ஜீவராஜன் வாசல் வளமை உரைத்தல்.

வாசலெது வாசலெது அம்மே மகாராஜன் வாசலெது
ஜனனமற்றோர் வாசலெது அம்மே ஜீவேசன் வாசலெது
மரணமற்றோர் வாசலெது அம்மே மக பிரம்மவாசலெது
பக்தியுள்ளார் வாசலெது அம்மே பரப்பிரம்ம வாசலெது
சிரத்தையுள்ளார் வாசலெது என்று சேர்ந்துநின்றாள் பொற்குறத்தி

விருத்தம்.

வந்ததோர் குறத்திதன்னைக் கண்டுமந்த ஜீவராஜன்
எங்கேயுங்கண்டதில்லை பங்காளக்குறத்தியிவள்
இங்கிதமாய்க்குறிகேட்டு ஈடேறவேண்டுமென்று
சிந்தையில் மகிழ்ச்சியுடன் ஜீவராஜன்கேட்கலுற்றான்.

ஜீவராஜன் குறத்தியைக் கேட்குதல்.

கண்ணிகள்.

1 எங்கிருந்தெங்கு வந்தாய்குறத்தி நீ பங்காளதேசந்தானோ
உன்னை எங்கேயுங்கண்டதில்லைகுறத்தி நீ ஏழைபோலிருக்கிறாய்

2 சந்திரமண்டலந்தனிலிருந்துகுறத்தி நீ வந்தாயோ மயக்குகிறாய்
தந்தை தாயாரு முண்டோ குறத்தி நீ தன்னிலுதித் தவளோ

3 சங்கரர் பார்வதியோ குறத்தி நீ சதுர்முகன் தேவியரோ
மங்களமாக வந்தாய் குறத்தி நீ மகா லக்ஷ்மி நீ தானோ

4 சிங்காரமாக வந்தாய் குறத்தி நீ ஸ்ரீபூமி தேவியரோ
பிள்ளைகுட்டியு முண்டோ உந்தனுக்கு புருஷனுந் தானுமுண்டோ

5 நீ இருப்பது எந்தமலை குறத்தி நீ நடப்பது எந்தநாடு
விருப்பமாய்ச் சொல்லெனக்கு குறத்தி நீ வேதாந்தக் குறத்தியரோ
6 உன்பேரென்ன ஊருமேது குறத்தி நீ பெருமைகளெல்லாம் [சொல்வாய்
உன்நாடு நகரைச் சொல்வாய் குறத்தி நீ நாதாந்தக் குறத்தியரோ

விருத்தம்.

பேர்சொல்லு மென்கலுமே பெருமையுடனே குறத்தி
குலுக்கியவள் சிரித்துக் கூடையைக் கீழேவைத்து
மடித்தந்தக் காலைவைத்து மந்திராஸனங்கள் போட்டு
வடக்கு முகமாயிருந்து (நாட்டு) வளப்பமுஞ் சொல்லுவாளே

குறத்தி ஜீவராஜனுக்குத் தன் வளமையுரைத்தல்.

கப்பல்.

1 பேர் சொல்வேன் நீர்கேளும் ராஜே
பேரும் பரமாத்ம வஞ்சி
2 ஊர் சொல்வேன் நீர்கேளும் ராஜே
ஓங்காரப் பட்டணங்காண்
3 மலை சொல்வேன் நீர்கேளும் ராஜே
மந்திரகிரிப் பர்வதங்காண்
4 தந்தையுமே சங்கரனார் ராஜே
தாயுமந்த உமையவளே
5 ஆதி யென்ற என் புருஷன் ராஜே
அமர்ந்திருப்பார் என்னருகில்
6 அவித்தை யென்ற சக்களத்தி ராஜே
அமர்ந்திருப்பாள் என் நாட்டில்
7 அகண்ட மென்னும் பிள்ளை பெற்றேன் ராஜே
ஆனந்தமாய்ப் பேருமிட்டேன்
8 பவபயங்கள் தீர்க்கவந்தேன் பர
மாத்மா வென்ற வஞ்சி நானய்யா

முடுகு.

9 மலையாளந் தென்காஞ்சி வாழ்மதுரை தன்னில்
வகையாகக் குடியிருக்கும் வஞ்சி நானேயே
10 பக்தியென்னும் கைலாஸ பர்வதத்தி லிருப்பேன்
சிரத்தை யென்னும் மகமேரு (உப) சாந்திமலை அய்யே

11 வித்தையென்னும் வேதகிரிப் பர்வதத்தினருகே
உச்சிதமாம் மூலிகைகள் மெத்தமெத்த உண்டு

12 பூலோகம் புவர்லோகம் வாழுமெந்தன் நாடு
புருஷார்த்தம் கொடுக்குமெந்தன் நாடு நல்ல நாடு

13 நால் வேத சாஸ்திரமும் நடக்குமெந்தன் நாடு
நாதாந்த வேதாந்த நகரி எங்கள் நாடு

14 அத்வைத மகரந்த மானதெங்கள் நாடு
ஆத்மபோத வாக்கிய விருத்தி யானதெங்கள் நாடு

15 அன்னதான முழங்குமெந்தன் நாடு நல்ல நாடு
ஆதிபுராணங்கள் அவதரித்த நாடு

16 ஸ்வர்ணதானங் கொடுக்கு மெங்கள் நாடு நல்ல நாடு
சித்தாந்த யோகியர்கள் சஞ்சரிக்கும் நாடு

17 மந்திரங்கள் ஓதிவைப்பேன் மருந்துகளு மறிவேன்
மதிமயக்கம் தீர்வதற்கு மாத்திரையு முண்டு

18 பிரமாண்ட மண்டலங்கள் சஞ்சரித்து வருவேன்
பங்காளக் குறத்தியென்னும் வஞ்சி நானையே

விருத்தம்.

நாடு நகரி எல்லாம் நன்றாகச் சொல்லி வந்தாய்
விருப்பமுடன் கேட்டு வேதனை எல்லாம் தீர்ந்தேன்
சாதகமாய் எந்தனுக்குத் தக்ககுறி சொன்னையானால்
நாடு நகர மெல்லாம் நான் தருவேன் நாயகியே

ஜீவராஜனுக்கு குறத்தி குறி சொல்லுதல்.

கண்ணிகள்.

1 குறிசொல்வேன் கேளுமையே கும்பிடுங்காண் உன்குருவை
தடையறவே சொல்லுகின்றேன் தக்ககுறி கேளுமையே

2 சம்சயங்கள் வாராது சங்கரனார் கிருபையாலே
(பணிந்து) அம்பிகையை ஹிருதயந்தன்னில் கொள்ளுங்குலதெய்வ
[மாச

3 களங்கமில்லாரூபங்கண்டு களித்திருப்பீர் ஐயாவே
காயாபுரி நடுவிருக்கும் ஜோதி ரூபமான தெய்வம்

4 காரணரைத்தியானம்பண்ணி கண்டுகொள்வீர் ஐயாவே
(அம்மை) பூர்ணபதாம் புஜரஸத்தை புஜித்திருப்பீர் ஐயாவே

5 முக்தி என்ற முத்தை வைத்து (குண) மூன்றாகப் பிரித்து
சாக்ஷி என்ற குருநாயனை வணங்கிக் குறிகேளும்

6 சித்தந்தன்னில் குருராயரை நித்தியம் பூஜை பண்ணி
சித்தா ஸனந் தனிலிருந்து சிரத்தையுடன் கேளும்
7 அஸ்தந்தனைக் காட்டும் அகமென்ற பேயை ஓட்டும்
வஸ்துவென்னும் குருராயரை வணங்கிக் குறிகேளும்.

குறத்தி தன் தெய்வத்தை வேண்டிக் கொள்ளுதல்.

கண்ணிகள்.

1 மலையாள பகவதி என் முன்னே வந்துநீ
வாக்கிலே நில்லடியம்மே
2 பங்காள தேசத்து ஓங்காளி நீ வந்து
ஒக்கத்துணை யிரும் அம்மே
3 ஸ்ரீ கணநாயகி திருபுர சுந்தரி எந்தன்
சித்தத்தில் நில்லடி யம்மே
4 பக்தியுடன் எங்கள் பர்வத வர்த்தனி
என் பங்கில் நில்லடி யம்மே
5 நிச்சயமாய் ஜீவேசன் நினைத்த குறிசொல்ல
உச்சிதமாகவே எனக்கு
6 எல்லா புரியிலும் வாழும் கொல்லம்மா நீ வந்து
கூடத்துணை யிரும் அம்மே.

குறத்தி ஜீவராஜனுக்கு இனி நடக்கும் குறிசொல்லுதல்

நலங்கு மெட்டு.

1 ஜீவேஸ்வர பாவங்கள் தெரியச் சொல்லுகிறேன்
சின்மய ரூபத்தைத் தன்னிலறிவீர்
2 மாயா விகாரங்கள் மயக்கமுந் தெளியும்;
மகராஜ குருராஜர் வருவார்காண் அய்யே
3 கண்டே கலைதெளிவீர் எதிர் கொண்டே அடிபணிவீர்
பிண்டாண்ட பாவங்கள் சந்தேகந் தெளிவீர்
4 நிர்க்குண ரூபா நித்திய நிர்மல சித்தா
சத்தியமாய்க் குறிசொன்னேன் ஸாம் பிராஜ்ய மோக்ஷா
5 பயமில்லை குறிசொன்னேன் சிவபாலர் சாட்சி
ஸ்திரமாக சாம்பி ராஜ்ய ஜயமுண்டு உமக்கு

1 சண்டை கொள்வான் என் கணவன் வந்துவெகு நேரமாச்சு
அன்னமிடுந்தான் ராஜாவே அகண்ட பரி பூரணரே

2 பசித்தழுவான் எந்தன் பாலன் பாலடிசில் அமுதளியும்
க்ஷணத்திலே என் விடுதியிற் போய் திரும்பி வருவேனையே

3 ஸ்திரமாக நீர்வாழ்ந்திருப்பீர் ஜனன மரணபயங்களில்லை
கருணையுடைய பரப்பிரம்மத்தைக் காணப் போகிறீர் அய்யே

மாயாக் குறவன் வருதல்.

கண்ணிகள்.

1 கறுப்புக்கச்சையுங் கட்டிக் கொண்டு
கன்னக் கோலுங் கையிற் பிடித்து

2 கோணக் கொண்டையும் கொக்கும் கையுமாய்க்
கோணங்கிச் சிங்கனுந் தோணினனே

3 கறுப்புக் கச்சையும் காங்குரு மாலையும்
கையிலே பிடித்த அம்புடன் வில்லும்

4 கொக்குச் சுடுந் துப்பாக்கியும் கையுமாய்
கோணங்கிச் சிங்கனும் தோணினனே

5 ஈரேழுலகமும் சஞ்சரிப்பவன் இந்திரஜாலம் படித்திருப்பவன்
கன்னமிடுவன் மண்டல மெங்கிலும் சின்மயக் குறவனுந்தோணி
[னனே

மாயாக் குறவன் வஞ்சியைத் தேடுதல்.

பல்லவி.

வஞ்சியைக்காணேனே எந்தனுட
வ(

அனுபல்லவி.

வஞ்சியைக்காணேனே மண்டலந்தன்னிலே
எங்கே ஒளித்தாளோ கண்டவருண்டோ (வஞ்சி)

சரணங்கள்.

1 தங்கப்பணதிகள் பூணுவள் யார்க்கும்
சந்தேகநிவர்த்திகள் பண்ணுவள்
இங்கிதமாகவே பாடுவள் அவள்
தன்மயமாயென்னைச் சேருவள் (வஞ்சி)

2 சுத்தவெளிதன்னில் இருப்பள் அவள்
சோகித்தபேரை ஆதரிப்பள்
சச்சிதானந்தத்தைப் பணிவள் அவள்
சித்துப்பிரமமென்று பாடுவள் (வஞ்சி)

3 பஞ்சாக்ஷரந்தன்னைப் படிப்பள் அவள்
பகட்டியே ஜகந்தன்னை மிரட்டுவள்
சின்மயரூபத்தைக் காட்டுவள் இந்த
ஜகத்தினைப்பொய்யென்று ஓட்டுவள் (வஞ்சி)

விருத்தம்.

வந்ததோர்குறவன் தன்னைக் கண்டுமந்தப்பூங்குறத்தி
மூக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தண்டனிட்டு
விந்தையாய்வேஷங்கொண்ட இருவரும்வார்த்தையாடி
ஓராசனத்தில் உடனுகவீற்றிருந்தார்.

மாயக்குறவனுக்கும் குறத்திக்கும் தர்க்கம்.

1 இத்தனை நாள் என்னை விட்டு எங்கேபோனாய் சொல்லடி நீ சிங்கி
(இந்த) மண்டலத்து ஜீவனுக்கு மதிமயக்கந் தீர்க்கவந்தேன் சிங்கா

2 உன்னைவிட்டுப் பிரிந்தமுதல் எந்தன் மனம் மயங்குதடி சிங்கி
(இந்தத் தன்மயமாஞ் சீவனுக்குத் தன்னறிவு சொல்லவந்தேன் சிங்கா

3 அகண்டவடிவான பெண்ணே அழகுசந்தனப்பூச்சேதடி சிங்கி
ஜகமொழித்தேன் என்றராஜன் சேர்வை சந்தனம் தந்தாரடா சிங்கா

4 குமுகுமென்ன குங்குமங்கள் கூட்டுவர்க்கமேதடியோ சிங்கி
மண்டலத்து ஜீவராஜர் கந்தப்பொடிதந்தாரடா சிங்கா

5 கோலமில்லாப்பட்டுடுத்தி குலுக்குகிறாய் ஏதடியோ சிங்கி
(பஞ்ச) கோசமைந்தும் குலைத்தராஜர் கோலப்பட்டுத் தந்தாரடா சிங்கா

6 அந்தரத்தில் பறக்கும்பக்ஷி அடிமூக்கினில் வருவானேடி சிங்கி
(அந்த) அருந்தவர்க்குக் குறிகள் சொன்னேன் அன்னமூக்குத்தி தந்தாரடா சிங்கா

7 காலிலிட்டவண்டயங்கள் கலகலென்று குலுங்குதேதடிசிங்கி
காமக்குரோத மற்றராஜன் கனகவண்டயந் தந்தாரடா சிங்கா.

விருத்தம்.

வந்ததோர் சிங்கன் தன்னைக் கண்டுமந்த ஜீவராஜன்
அனேக வகை வஸ்திரமும் ஆபரணமுங் கொடுத்து
பழத்துடனே சர்க்கரையும் பஞ்ச பக்ஷிய பரமான்னமும்
பாலுடனே நெய்யடிசில் பாலகர்க்குத் தான்கொடுக்க
பேய்வாதேன் என்றுசொல்லிப் பொற்குறத்தி போய்மறைந்தாள்.

ஜீவன்முக்த குருதரிசனம் ஆகுதல்:

பூபாளராகம்.

1 மகாகுண்டல மணிக்கிரீடமும் விளங்கும் கையில் ஜபமாலையும்
மகிமையாகவே மந்திர யோகங்கள் வளர்ந்து சுற்றிலும் புகழவே

2 விசுவவ்யாபியின் லலாடந்தன்னிலே விபூதி ரேகையுந் துலங்கவே
ருத்திராக்ஷமாலையும் ரத்னப்பணிகளும் தகத்தகாயமாய் மின்னவே

3 அஷ்டயோகங்கள் அப்பியசிக்கவே (காம) துஷ்டர்கள் ஒதுங்கிவாடவே
கஷ்ட ஜன்மத்தைக் கரையிலேற்றவே காமக்குரோதங்கள் ஒழியவே

4 சகலசாஸ்திரங்கள் சம்மதிக்கவே உபசாந்தி தாண்டவமாடவே
பவக்கடலுக்குத் தெப்பமாகிய பரமகுருவந்து தோணினர்

5 வந்தாரய்யா குருராயர்விடுதியில் சிந்தைமகிழ்ந்து ஜீவராஜனை
அந்தரங்கமாய் ஆதரிக்கவே ஆதிகுருவந்து தோன்றினர்.

விருத்தம்.

வந்தகுரு ராயர் தன்னைக் கண்டுமந்த ஜீவராஜன்
எதிர்கொண்டு ஓடிவந்து ஏகாஸனத்தில் வைத்து
சிந்தையாய்ப் பூஜைசெய்து விருப்பமாய் வணங்கிநின்று
கூப்பி இருகைகளினல் ஸ்தோத்திரங்கள் பண்ணலுற்றான்.

ஜீவராஜன் குருவைச் சரணமடைதல.

பூபாளராகம்.

6 சரணம் சரணம் ஸ்ரீகுரேச்வரா சரணம் அபயப்பிரதாயகா
சரணம் நீலகண்ட சங்கரா சரணம் ஸ்ரீகுருநாயகா

7 சரணம் வேதாந்த சாஸ்திர சன்னுதா சரணம் அபயப்பிரதாயகா
சரணம் போதநித்திய தாயகா சரணம் ஸ்ரீகுருநாயகா

8 சரணம் பஞ்சகோசமத்யகா சரணம் அபயப்பிரதாயகா
சரணம் தேவ சுரேந்திர சன்னுதா சரணம் ஸ்ரீகுருநாயகா.

அகவல்.

சரணஞ் சரணமய்யா சத்குருவே சரணமய்யா
அபயமபயமய்யா ஆண்டவரே அபயமய்யா
ஸ்திரமாக ரக்ஷிக்கும் ஸ்ரீகுருவே சரணமய்யா
பவபயங்கள் தீர்க்கவந்த பரமகுருவே சரணமய்யா
சரணஞ் சரணமென்று ஸ்ரீபாதந் தன்னிற் பணிந்தான்.

ஜீவனுக்கு குருமூர்த்தி அபயமளித்தல்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

பல்லவி.

எழுந்திருங்காண் ஜீவராஜா உம்மைக்
கரை ஏற்றி ரக்ஷிப்பார் கைலாஸ வாஸர் (எழுந்)

சரணங்கள்.

1 அக்கியானந் தன்னை விட்டீரோ இந்த
அகமென்னும் சம்சாரத்தாசை விட்டீரோ
சுக்கியான ரூபமானீரோ ஜீவா
சுகமான ஸ்ரீகுரு பாதங்கண்டீரோ (எழுந்)

2 அவித்தையைத் தள்ளிவிட்டீரோ
ஆனந்த ரூபத்தை அடைந்திருப் பீரோ
பிரகிருதியின் நிவர்த்தி யானீரோ
பவதாய மார்க்கங்கள் படித்தறிந் தீரோ (எழுந்)

3 மந்திரயோக மறிந்தீரோ இந்த
மகாராஜ யோகத்தின் மார்க்கங் கண்டீரோ
கண்டித்துப் பவந்தள்ளினீரோ
பிண்டாண்ட பாவங்கள் கண்டறிந்தீரோ. (எழுந்)

விருத்தம்.

இப்படியே குருராயர் ஏகாந்த மாகவேதான்
அழைத்து மடியில்வைத்து ஆசீர்வாதங்கள் பண்ணி
தடவியே முதுகுதன்னைத் தன்யன் நாம் செய்வோமென்று
மகிழவே உம்முடைய மனோபாவம் சொல்லுமென்றார்.

ஜீவன் குருவை வேண்டுதல்.

பத்தியம்.

1 பாவானுபாவமும் பரிபூரணு உம்முடைய
பாதகமலமே எந்தன் பாக்கிய மய்யா
சகல சாஸ்திரங்களும் சத்குருவே உம்முடைய
வாக்கியமே வேதாந்த வாக்கிய மய்யா
ஸ்ரீகுருகிருபை யெனக்குச் சித்தியுண்டாகவே
சிதானந்த ரூபத்தைக் காட்டு மய்யா
அனுபோக மார்க்கங்கள் அறியவே எந்தனுக்கு
ஆதரவுடனே நீர் சொல்லு மய்யா.

முடுகு.

(உம்முட) சகவாசம் சாம்பிராஜ்ய மோக்ஷமய்யா
சச்சிதானந்தமே நீர் தாமுமய்யா
தாஸனாய் என்னை நீர் ஆளுமய்யா
சம்சயங்கள் இல்லை இது சத்தியமய்யா.

குருநாதர் ஜீவனுக்கு உபதேசித்தல்.

பத்தியம்.

2 பளா பளா ஜீவேசா (உன்) பக்தி உச்சித மய்யா
பரிபக்குவ காலங்கள் ஆச்சுதய்யா
சம்ஸார சாகரத்தைத் தள்ளிக்கரை ஏற்றியே
(சச்சி) தானந்த சாம்பிராஜ்யம் வாய்க்குமையா
ராஜயோக மார்க்கங்கள் ரமணீயமாகவே
பாவித்துப் பார்த்தால் பிரகாசமய்யா
கண்டித்துப் பார்த்தால் கரதலாமலகம் போல்
சோதித்துப் பார்த்தால் (சுயம்) பிரகாசமய்யா

முடுகு.

சாதித்துப்பார்க்க ஜகம் அநித்தியமய்யா
தாரகா உபதேசம் கேளுமய்யா
சாக்ஷியே நீர் தானென்று எண்ணுமய்யா
சம்சயங்கள் இல்லை இது சத்தியமய்யா.

விருத்தம்.

இப்படியே குருஸ்வாமி ஏகாந்தமாகவே தான்
வா என்றழைத்து வலச்செவியில் போதித்து
தாரக உபதேசம் சாந்தியுடன் பண்ணிவைத்து
ஸ்வரூப மென்னும் ஆனந்த சுகந்தன்னை அடைவீரென்றார்.

ஜீவன் குருசுவாமியைத் துதித்தல்.

பல்லவி.

தன்யனானேன் ஐயா
புனிதனானேன் ஸ்ரீ குருநாதா.

காமக் குரோதக் காடுகள் வெட்டி
ஞான ரத்னம் வெளிப்படுத்தி
சாதித்து நல்ல மார்க்கம்
தன்னிலே கண்டேனய்யா (தன்)

2 மண்டலங்கள் சுற்றி வந்தேன்
மந்திர ஜபங்கள் ஜபித்தேன்
ஒன்றாலும் ஐயங் காணாமல்
(மதி) தன்னிலே ஐயமடைந்தேன் (தன்)

விருத்தம்.

இப்படியே ஜீவராஜன் ஏகாந்தமாகவே தான்
புத்திர மித்திர களத்திர இந்திரியாதி விஷயமெல்லாம்
அவித்தை வியாபார பந்தமென்று தானறிந்து
நேமத்துடனேயிருந்து போதந்தன்னை யறிந்து
சேவித்துச் சற்குருவை சிந்தை மயக்கந் தெளிந்து
பாவித்துப் பிரம்மமயமாய் சேவித்தான் தன்னுக்குள்ளே.

ஜீவராஜன் காயாபுரியில் தீர்த்தயாத்திரை செய்தல்.

நோட்டு மெட்டு.

கண்ணிகள்.

1 நித்தியகர்ம அனுஷ்டானம் சிரத்தையுடனே பண்ணிக்கொண்டு
சித்த தீர்த்தயாத்திரை பண்ண ஜீவராஜனும் புறப்பட்டான்

2 காசிகங்கை கமலாலயம் காவேரி சையபர்வதமும்
திருவண்ணாமலை ஸ்ரீரங்கம் சேவித்தேன் திருப்பதி காஞ்சீபுரம்

3 வேதாரண்யம் பஞ்சநதம் விருத்தாசலமும் நான் கண்டேன்
கோடி காசி கும்பகோணம் பிரயாகை கங்கை ராமேஸ்வரம்

4 அனந்தசயனம் ஜனார்த்தனம் திருக்குற்றால நாதரை நான் கண்டேன்
பாவந்தீர்க்கும் மத்யார்ச்சுனம் பாபவிநாசம் நான்கண்டேன்

5 திருவாரூர் ஸ்ரீவாஞ்சியம் திருக்கணமங்கையை நான் கண்டேன்
மன்னார் கோவில் சங்கமுகம் மயூர நாதரை நான் கண்டேன்

6 ஸ்ரீமதுரை கைலாஸபுரி புஷ்பவனகாசியும் நான் கண்டேன்
சீர்காழி தில்லைச் சிதம்பரமும் திருப்பாடலி நாதரை நான் கண்டேன்

7 அழகர் போற்றும் அந்தச்சோணமலை ஆகாசகங்கையும் நான்கண்டேன்
திருபுவனநாதரைத் தரிசித்தேன் திரும்பியுங் காயாபுரி வந்தேன்

8 பக்தி என்னும் கஜ்ஜை கட்டிக்கொண்டேன் சிரத்தை என்னும் செருப்
[புப் போட்டுக்கொண்டேன்
வைராக்கிய மென்னும் நல்லவாள் பிடித்தேன் குரு வென்னும் கோடாலி
[கைப்பிடித்தேன்.

12 காலாந்தகி என்கிறாய் என்னை ஜீவன் கருத்திலறிந்துகொண்டு
இக்கரையில்வந்து என்னைரக்ஷி என்று எற்றித்தொழுதான் போடி.

விருத்தம்.

அதட்டியே வித்தைதள்ள திரும்பியந்த மாய்கைதானும்
மயங்கியே மனதுநொந்து மகாராஜ ஜீவன்மீதில்
பிதற்றியே பேய்போலேங்கிப் பெருமூச்சு மிகுதியாகி
தயங்கியே மிருகம்போல தன்னிலே புலம்புவாளே.

வித்தையால் தள்ளப்பட்ட அவித்தை புலம்புதல்.

கண்ணிகள்.

1 ஐயையோ வித்தைதகையால் நான் அடிபட்டு நொந்தேன் ஐயோ
பெண்பிள்ளை பிறவி என்று நான் பேராசை வைத்தது பொய்யோ

2 பஞ்சமகாபாதக ஜீவமகாராஜனுக்குத் தயவில்லையோ
அனந்தங்கோடி ஜன்மங்களுக்கு ஆசைவைத்துக் கொண்டிருந்தேன்

3 பவக்கடலைத்தாண்டி என்னை நடுக்கடலில் கைவிட்டாரே
போதித்தாளே பிரமவித்தை ஜீவன்கரை ஏறவேண்டி

4 போதித்தென்னை வெளியில்தள்ளி பிரும மயமாக்கினாளே
சோதித் தென்னைத் தூரத்தள்ளி சுகந்தன்னை அடைந்தாரே ஜீவன்

விருத்தம்.

மாயையும் தான்புலம்பி மகதத்வஞ் சேர்ந்தபின்பு
திருப்தியாய் ஜீவராஜன் சிந்தைமனமகிழ்ந்து
ஆனந்த பாஷ்பத்தால் குருவை அபிஷேகம் பண்ணிவைத்து
நேத்ர கமலத்தால் நிறையவே அர்ச்சித்து
சோடச உபசார பூஜைகளும் தாம்பூலம் சமர்ப்பித்து
உதித்தெழுந்த சூரியன்போல் புடமிட்ட தங்கம்போலே
மருவற்ற சந்திரன்போல் மறைந்த பொருள் கண்டதுபோல்
வந்தனங்கள் பண்ணி மலரடியிலே பணிந்து
கூப்பியிரு கைகளையும் ஸ்தோத்திரங்கள் பண்ணலுற்றான்.

ஜீவராஜன் தருவைத்துதித்து ஆனந்த மடைதல்.

பல்லவி.

ஐயா ஆனந்தமானேன் ஐயா ஸ்ரீகுருநாதா
ஐயா ஆனந்தமானேன் ஐயா.

சரணங்கள்.

1 தள்ளிப்பவக் கடலைத்தாண்டி சுகஸ்வரூபம்
கண்டு பிரும நிலையை வேண்டி பக்தியுடனே
பிருமவிசாரணை யும் சைதன்ய விதேகமும்
குண்டலி பேதித்து மண்டலங் கண்டேன் (ஐயா)

2 மாயா விகாரந்தன்னை விட்டு ஸ்தூல சூக்ஷ்ம
காரணக் காயந் தன்னைச் சுட்டு
சாக்ரஸ்வப்ன சுஷுப்தியைத் தள்ளி ஏகட்பட்டு ஆதாரமாக
பூஜித்து சிரத்தையுடன் கோஷித்து நாதத்தை
யோகநிதானம் அனுபவித்தேன் ஐயா (ஐயா)

3 ஜகதியைப் பொய்யென்று நானெண்ணி சுகஸ்வரூபம்
தான் தானே என்று நிச்சயம் பண்ணி பிரபஞ்சம் எங்கும்
பரப்பிரும்ம சொரூப பாவனை பண்ணி பக்தியுடன்
பூஜித்து சிரத்தையுடன் கோஷித்து நாதத்தை
பாவித்துப் பரஞ்சோதியைச் சேவித்தேன் ஐயா (ஐயா)

ஜீவன் தானடைந்த அனுபவாநந்தம் வெளியிட்டுரைத்தல்.

கண்ணிகள் (கோலாட்ட மெட்டு)

கோலுக் கோலெனக் கொலே-கோலெனக் கொலே
கோலு பரதேவிக்கு-செங்கோலுக் கொலே

1 ஆனந்தமானந்தமையா ஆதிகுருவே பர
மானந்த மானேன் பரஞ் சோதிவடிவே

2 நித்யசுத்த புத்தமுக்த நிர்விகாரணரே என்
சித்தத்தில் வந் துதித்த சின்மய மூர்த்தே

3 பவபய மறுக்கவந்த பஞ்சரத்னமே எந்தன்
குணத்திரயங்களுக் காதார குணரத்னமே

4 சின்மய மாகுமிந்த ஜீவரத்னத்தை நீர்
அனுசரித்து ஐக்கியம் செய்த ஆதிரத்தினமே

5 மகாவாக்கிய தத்துவத்தால் மந்திரயோகத்தால் என்னை
கரை ஏற்றி இரக்ஷித்த கருணா ரத்தினமே

6 கண்டேன் ஐயா ஜகஸ்வப்பிர காசவடிவை இந்த
மண்டலத்தில் வந்துதித்த மந்திர மூர்த்தியை

7 தாகிருதி கிருதோமென்று-ஆடினேனே ஜீவன்
தானே தானேனே மென்று பாடினேனே

8 நானே தன்மயன் நானே தன்மயனென் றாடினேனே ஜீவன்
நாதமென்ற வீணைகொண்டு பாடினேனே

9 மிருத்யுவின் சிரசில் மிதித் தாடினுனே ஜீவன்
மீண்டும் ஜனனமற்றுப் பாடினுனே

10 அன்று மின்றும் ஏகமென்று ஆடினுனே மாய்கை
ஆபாஸக் கூத்தைவிட்டுப் பாடினுனே

11 பரமானந்தப் பாதக்குறட்டில் ஏறினுனே ஜீவன்
பாடியே தம்பூர் எடுத்து ஆடினுனே

12 அம்ஸோக ஸோகமென்று ஆடினுனே ஜீவன்
ஆனந்த உடுக்கைத்தட்டிப் பாடினுனே.

ஜீவராஜன் பிருஃமத்துடன் ஐக்கியமடைதல்.

விருத்தம்.

ஜீவனுந்தான் மகிழ்ந்து ஸ்ரீகுருவைப் பணிந்து
அபராதங்கள் பொறுத்து கிருபை செய்ய வேணுமையா
உபகாரம் பண்ணவென்றால் ஈடொன்றுங் காணுமையா
காக்ஷியுள்ள ஜீவரத்னம் காணிக்கையாக வைத்தேன்
ஜனன மரண மிழந்தேன் சாம்பிராஜ்ய மோக்ஷமடைந்தேன்
பரமாத்மாவே உம்முடைய பாதபத்மம் நானடைந்தேன்
பக்தியுடன் ஜீவராஜன் பரிபூர்ணமா யிருந்தான்
பரத்துடனே ஜீவன் பரிபூர்ணமாய்க் கலந்தான்.

மங்களம்.

சாவேரி ராகம்.

பல்லவி.

நித்தியானந்த ரூபருக்கு நித்திய ஜயமங்களம்

சரணங்கள்.

1 முக்தனும் ஜீவனுக்கு மோக்ஷ மளித்த வருக்கும் (நித்)
2 கோமள வடிவாய் வந்த பரமாத்மக் குறத்தியர்க்கும் (நித்)
3 பவபாசம் விலக்கவந்த பரமகுரு மூர்த்திக்கும் (நித்)
4 ஆத்ம நிஷ்டாளுடனே அகில ஜனங்களுக்கும் (நித்)
5 சச்சிதானந் தருக்கும் சர்வவியா பகர்க்கும் (நித்)
6 சிரத்தையுடனே ஜீவ நாடகம் படிப்பவர்க்கும் (நித்)

ஓம் தத் ஸத்.

பரதேவி துணை

அத்வைத கோட்டை முத்துக் கும்மி.

1 சற்குரு பாதத்தைத் தான் பணிந்து
சந்தோஷமாகவே பூஜைபண்ணி
விஸ்தார அத்வைதக் கும்மி பாட

சித்தி விநாயர் காப்பாமே-பரா
சக்தி விநாயகர் காப்பாமே.

2 ஈஷணையாகின்ற காடுதிருத்தி
இசைந்தவேலியுந் தானெடுத்து
விகல்பமற்ற வேதாந்தவெளியினில்
கொட்டைமுத்துவிதை போடலுற்றாள்-ஞானக்
கொட்டைமுத்துவிதை போடலுற்றாள்.

3 சுத்தமென்கிற ஜலம்பாய்ச்ச
முத்தியாகின்ற முளைமுளைக்க
புத்தியென்கின்ற பூக்களும் பூக்க
போதமென்கிற காய்காய்க்க-ஞான
போதமென்கிற காய்காய்க்க

4 தத்துவமாகும் பழம்பழுக்க
தன்மயமாகின்ற நெற்றுவிட
ஆதிமுதலான ஐந்தெழுத்தாகிய
ஆமணக்குமுத்து தானெடுத்தாள்-அவள்
ஆமணக்குமுத்து தானெடுத்தாள்.

5 அக்கியானமென்ற அழுக்குப்போக
ஆனந்தமாகவே தான்புழுக்கி
(பர) பிரும்மமயமாக ஆச்சுதென்றுமுத்தை
பார்த்துஉலர்த்திப் புடைத்தெடுத்தாள்-அவள்
தேய்த்துஉடைத்துப் புடைத்தெடுத்தாள்.

6 ஓங்காரமென்னும் உரலை வைத்து
உண்மையறிந்த உலக்கையினால்
வேதாந்தமென்னும் வெளியில் வைத்து
நாதாந்தமென்றுமே தான் துவைத்தாள்-அவள்
நாதாந்தமென்றுமே தான் துவைத்தாள்.

7 சிவோகமென்று முறமெடுத்து
சித்தசுத்தியாக வேபுடைத்து
கர்மம்விலகித்து என்றுசொல்லியவள்
கப்பியைவேறாய்க் கொழித்தெடுத்தாள்-அவள்
கப்பியைவேறாய்க் கொழித்தெடுத்தாள்.

8 காரியமாகும் அடுப்பைவைத்து
காரணமென்கிற தீமூட்டி
ஆதாரவாகிய பானையைவைத்து
அகண்டமென்ற ஜலத்தைவிட்டாள்-அவள்
அகண்டமென்ற ஜலத்தைவிட்டாள்.

9 முத்திஎன்கிற விழுதுபோட்டு
சிரத்தைஎன்னும்துடுப் பால்கிளறி
சர்ச்சங்கமென்னும் கொதிவரவேஅதைச்
சந்தோஷமாகவே பார்த்திருந்தாள்-அதைச்
சந்தோஷமாகவே பார்த்திருந்தாள்,

10 மூலாதாரத்துக் குள்ளிருந்து
முக்தியாகின்ற கொதியும்வரச்
கூடிவிழுதும் ஜலமுங்குழம்பியே
கொதிகொதிப்பதைக் கண்டுகொண்டாள்-அவள்
கொதிகொதிப்பதைக் கண்டுகொண்டாள்.

11 பிருமமும்அவித்தையும் சேர்ந்தாப்போல்
ஜலமும் விழுதும் சுழன்றுநிற்க
மாய்கையைவிட்டு மனதுதெளிந்தாற்போல்
எண்ணெய்தெளிந்ததைக் கண்டுகொண்டாள்—அவள்
எண்ணெய்தெளிந்ததைக் கண்டுகொண்டாள்.

12 வேதாந்தமாகின்ற சட்டியினில்
விவகார மற்ற கரண்டியினால்
அமிருதமாகின்ற எண்ணெய் தன்னை
(அதி) சூக்ஷமமாகவே தானெடுத்தாள்-அதி
சூக்ஷமமாகவே தானெடுத்தாள்.

13 சாதுசங்கமாம் அடுப்புமூட்டி
தன்மயமாகின்ற எண்ணெய்வைத்து
சற்சங்கமென்னும் கரண்டியால்கிளறி
தன்சுயரூபத்தைத் தானறிந்தாள்—அவள்
தன்சுயரூபத்தைத் தானறிந்தாள்.

14 அத்வைதமாகின்ற பல்லாய்தன்னில்
அமிருதஎண்ணெயைத் தானிறுத்து
வெட்டவெளிஎன்னும் மாடப்புரைதன்னில்
கொட்டாங்கச்சியினால் மூடிவைத்தாள்—அவள்
கொட்டிப்போகாமலே பார்த்திருந்தாள்.

15 அகண்டமென்னும் அகல்துடைத்து
அத்வைதமென்னும் திரிபோட்டு
சொர்ணமணிபோன்ற தீபத்தைஏற்றி
சோதிஸ்வரூபத்தைக் கண்டுகொண்டாள்-பர
மாத்ம ஸ்வரூபத்தைக் கண்டுகொண்டாள்.

ஓம் தத் ஸத்.

பரதேவி துணை.

வேதாந்தக் கப்பல்.

ஏலேலோ குருபாதம் தத்தையா
ஏலேலோ நான் மறவேன்.

1 சற்குருவின் பாதமலர் குருவே
சந்ததமும் சிந்தைபண்ணி
நிர்க்குணமாஞ் சரக்குக்கப்பல் குருவே
தத்துவத்தைப் பாடுகிறேன்.

முடுகு.

முக்கண்ணர் புத்திரர்க்கு மூன்று தேங்காயும்
பக்குவமாம் பழமுடனே பாயஸமும் வடையும்
சர்க்கரையும் எள்ளுருண்டை அதிரஸமும் பொரியும்
ருக்குமணி மருமகர்க்கு இளநீருங் கரும்பும்
ஆறுமுகவேலவர்க்கும் அண்டர்கணபதிக்கும்
சாரமுள்ள பொங்கலுடன் ததியன்னம் படைப்பேன்
கூறுகின்ற கப்பலுக்கு குறைவுகள் வாராமல்
விக்கினங்கள் வாராமல் காத்தருளுமையா ஏலேலோ

2 சுந்தரமாங் கப்பலுக்கு குருவே
பந்தமென்ற சுழல்வாராமல்
சந்தேகங்கள் தோன்றிடாமல் குருவே
வந்தெனக்கு உரையுமையா.

முடுகு

அந்த மாதியற்றதொரு (பர) மாத்மா வினிடத்தில்
மந்த காசத்துடனே மாய்கை வந்து பிறந்தாள்
அப்பொழுதே மாய்கையிடம் அவித்தையு முண்டானாள்
சந்திரனின் பிரதிபிம்பம்போல் ஈசருண்டாக
அப்பொழுதே ஈசரிடம் (சிதா) பாசனுண்டானான்
அக்கியான மானதொரு பாசிவந்து சுழல
அகங்காரமானகொடி மிகுதியாசப்பட
அதனிடத்தில் ஆவரண விக்ஷேபமுண்டாகி
அசங்கமென்னும் கத்தியினால் அறுத்துக்கப்பல்
ஏறப்பா ஏலேலோ

3 ஆவரண சக்தியவள் பரம
ஆத்மாவை மறைத்திருப்பவள்
பாய்மரத்துக் காக்காய்போல் பொல்லாப்
பாழ்மனங்கள் சுற்றிவரும்.

முடுகு

மாயா ரகிதமான வஸ்துவை அறிந்து
தாயுடனே தந்தையரைப் பொய்யென்றறிந்து
காயமென்னுந் தேகமிதைக் கற்பிதமென்றறிந்து
சாயாஸ்வரூபமிந்த தேகமென்று எண்ணி

மாய்கையினால் வந்ததென்று ஊக்கமுடன் பார்த்து
மகாவாக்கிய உபதேசம் குருவினாலடைந்து
ஆபக்காரன் போலிருக்கும் ராகந்தன்னைத்தள்ளி
அபரோக்ஷ ஞானந்தன்னை அறிவினாலறிந்து
சுவர்போல மறைத்திருக்கும் ஆவரணந்தள்ளி
சின்மயமாங் கப்பலிலே தன்மயமாய் ஏறப்பா.. ஏலேலோ

விக்கியானக் கப்பலுக்கு மாயா
விக்ஷேபசக்தியவள்
அக்கியானத்தாலே மூடி இந்த
அண்டமெல்லாம் உண்டுபண்ணுவள்.

முடுகு

ஆகாசந்தன்னிலொரு சப்தமுண்டாகி
அதிலிருந்து வாயுவினால் ஸ்பரிசமுண்டாகி
அதிலிருந்து அக்கினியால் ரூபமுண்டாகி
அதிலிருந்து அப்புவினால் ரஸமும் உண்டாகி
அதிலிருந்து பிருதிவியினால் கந்தமுண்டாகி
அதனைதனின் பாதிப்பங்கு ஒன்றிற்கொன்று கலந்து
பஞ்சபூதமென்ற பேருமுண்டாகி
வஞ்சனையாய் மூடியதை தோலினாலே போர்த்து
மலடிமைந்தன் போலேயது மயக்குவதைப் பார்த்து
மஹாவாக்கியத் துடுப்பினாலே தள்ளிக் கப்ப
லேலறப்பா ஏலேலோ

சித்நான கப்பலுக்கு ஜீவா
சூக்ஷ்மதேக முதலைவந்து
பொட்டெனவே வளைந்துகொண்டு பரம்
பொருள்தன்னையும் மறைத்திருக்கும்.

முடுகு

நத்தினேன் குருபாதம் நன்றாகப்பணிந்தேன்
சற்சங்க வாசனையைச் சந்ததமுமடைந்தேன்
யுக்திசொன்ன குருமொழியை உள்ளந்தன்னில் நினைத்து
சுற்றிலும் ஓடுமிந்த மனது தன்னை நிறுத்தி
சித்தந்தன்னைச் சொரூபந்தன்னில் சலியாமலிருத்தி
கத்திவரும் அகங்காரக் காடிதன்னையடித்து
காமக்குரோத லோபமோகக் கள்ளர்களைத் தள்ளி
பற்றியே படர்ந்திருக்கும் பாசக்கட்டை அறுத்து
முந்தியான படிதன்னிலே மெள்ளமெள்ள ஏறி
மோக்ஷசாம்பிராஜ்ய மென்னும் கப்பலிலேறப்பா. ஏலேலோ

பரிபூர்ணக்கப்பலுக்கு ஜீவா
பிராணவாயு பத்துங்கூடி
நரிபோல வளைந்து கொண்டு பரமாத்மாவை
நாடவொட்டாமல் மறைக்கும்

முடுகு

நிருவிகற்ப சமாதியினால் ஊகமுடன் பார்த்து
நெதி நெதி வாக்கியத்தால் அவஸ்தை எல்லாந் தள்ளி
சருவிவருங் கர்மேந்திரிய சர்ப்பந் தன்னையடித்து
சத்துருக்களாம் அகங்காரலோபாதிகளையென்று
மருவிவரும் மனமாதி மச்சங்களைத் துறத்தி
மகத்தான விஷமென்று விஷயம் புஜியாமல்
உருவியே ஓங்கார உலக்கைதன்னை எடுத்து
ஓரடியாகவே யடித்து கோசமைந்தைப் பிரித்து
கருவிருக்கும் இடமதனை ஊகத்துடன் பார்த்து
கர்மமென்னுங் கயிறவிழ்த்து நிர்மலமாயிருந்து
கம்மலற்ற கப்பலினில் நிம்மதியாய் ஏறப்பா (ஏலேலோ)

மாய்கை என்னும் சக்தியவள் ஜீவா
மகத்தாதி காரணமாய்
தோகையவள் பொல்லாதவள் காண் உலகைத்
தோற்றுவிப்பாள் மெய்போல.

முடுகு.

ஆசாம்ய சஞ்சிதக் காமமுண்டாங்கி
அதனாலனேகவித ஜன்மமுண்டாகும்
சாகவும் ஜனிக்கவும் வழியுமுண்டாகும்
(மாய்கை) சத்துமன் றசத்துமன்று சதசத்துமன்று
சொரூபமன் றரூபமன்று பரமாத்மாவுமன்று
பின்னமன் றபின்னமன்று பின்னாபின்னமன்று
முன்னுமன்று பின்னுமன்று மூலமுள்ள பிரகிருதி
கானல்ஜலம் போலவே காணும் ஜகமாயை
(அதை) கண்டவர்களின்னதென்று சொல்ல அறியார்கள்
கண்டுசொன்ன குருவாக்கியம் நன்றாக அறிந்து
(மோகம்) உண்டுபண்ணும் மாய்கைதன்னை அண்டவொட்டாம
[லடித்து
முக்குணங்கள் அற்றிருக்கும் கப்பலிலேறப்பா (ஏலேலோ)

ஆதித்தனை மேகம்வந்து ஜீவா
அடிக்கடிக்கு மறைப்பதுபோல்
அனாதியான ஆத்மாவை மாயா
அவித்தைவந்து மறைத்திடினும்.

முடுகு.

ஜோதிஸ்வரூபமே நாமென் றறிந்து
ஜாதிவர்ணாசிரமம் நான்கையுந்தள்ளி
வாதுபண்ணும் மதமாதி ஆறையுமடித்து
வைராக்கிய மென்கின்ற வாள்தன்னைப்பிடித்து
போதஸ்வரூபமே நாமென் றறிந்து
பின்தொடர்ந்து வரும்மூன்று குணந்தன்னையுந் தள்ளி
ஆதியந்த மற்றவஸ்து நாமென் றறிந்து

ஆசை என்னும் பேய்தன்னை அண்டவொட்டாம லடித்து
ஈஷணாத்திரயங்களை இருக்கவொட்டாம லடித்து
தூஷணையும் பூஷணையும் இரண்டுமொன்ருய்ப்பார்த்து
திவ்வியமயமாய் நிறைந்த கப்பலிலேறப்பா. (ஏலேலோ)

9 ரஜ்ஜு சர்ப்பம்போல இந்த ஜீவா
பிரபஞ்சமெல்லாம் என்றறிந்து
சச்சிதானந்த ஸ்வரூபம் நாமும்
தாமென்று அறிந்துகொண்டு,

முடுகு

தச்சன்கட்டும் வீடதுபோல் தேகமென்றறிந்து
நிச்சயமாய் நிர்க்குணமே நிலையென்றறிந்து
துற்சங்கம் சேராமல் சற்சங்கம் பழகி
ஜனனமரணாதி என்ற பவக்கடலைக் கடந்து
கருணையினால் ஆதரிக்கும் குருவைக்கண்டு அடைந்து
கண்டங் கத்தரிச் செடிபோன்ற தொண்ணூற்ருறுந்தள்ளி
பச்சைமரத்தாணிபோல் (குரு) வாக்கியந் தன்னைக் கிரகித்து
ஒச்சமற்ற வஸ்துவை உள்ளந் தன்னிலறிந்து
மொண்டித் தனஞ்செய்கின்ற மாய்கைதன்னைத் தள்ளி
மோக்ஷ சாம்பிராஜ்ஜியமென்ற கப்பலிலேறப்பா ஏலேலோ

10 சித்தாகும் கப்பலுக்கு முக்தனும்
ஜீவனென்னுஞ் செட்டி ஐயா
(நல்ல) சத்தான சரக்குக்கட்டி உப
சாந்தி ரத்ன முதலெடுத்தான்,

முடுகு.

ஷட்விதலிங்கமாஞ் சந்தனக்கட்டை
சாதனங்களாகும் ஜாதிக்காய் ஜாபத்திரி ஏலம்கிராம்பு
ஆருதார மென்னும் ஆணிமுத்துப் பவழம்
மாதா கர்ப்பஞ்சயித்து அடைந்த வெண்பட்டு
சோதித் தாராய்ந்தெடுத்த சிந்தாமணி ரத்னம்
ஜபதபமென்னும் நல்ல வஜ்ஜிர வைடூரியம்
உபரதி திதீக்ஷை என்னும் கந்தப்பொடி புனுகு
சப்தாவஸ்தை என்னும் கற்பூரப்பாளம்
சிரவண மனன நிதித்யாசனப் பலகை
சற்குருவாம் ஸ்ரீராகவர் தன் கிருபையினாலே
அகண்டார்த்தக் கப்பலினில் அஞ்சாமலேறப்பா
ஏலேலோ குருபாதம் தத்தய்யா
ஏலேலோ நான் மறவேன்.

ஓம் தத் ஸத்.

உ

பார்வதி துணை.

பஞ்சீகரண மகாவாக்கியம்.

விநாயகர் துதி.

சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணஞ் சதுர்ப்புஜம்
பிரஸந்ந வதனம் தியாயேத் சர்வ விக்னோப சாந்தயே,
சிந்தாசோக விநாசய சித்திதார்த்தப் பிரதாயினே
சின்மயாய நமஸ்துப்யம் சிந்தாமணி விநாயகா.

சற்குருவைக்கண்டு சிஷ்யன் வினவுதல.

சாதன சதுஷ்டய சம்பன்னனாகிய சிஷ்யனானவன் பரமகுருவைக் கண்டு சரணாகதியடைந்து அனந்த நமஸ்காரம்பண்ணிக் கேட்கின்றதாவது:—

“என் அக்கியானமாகின்ற இருளை உம்முடைய ஞானஞ் சனத்தினால் பிரகாசிக்கச்செய்து விக்கியானப்பொருளை எளியேனுக்கு உபதேசித்த பரமகுருவாகிய உமக்கு அனந்த நமஸ்காரம். இந்த சமுசாரமாகின்ற சாகரத்தில் முழுகிக்கரையேறவுமாட்டாமல் கரையேற்றுகின்றவருமில்லாமல் தாபத்திரயமாகின்ற வெப்பலினால் அடிபட்டு மிகவும் சோர்வடைந்திருக்கின்ற நான் ஜன்மாந்திர புண்ணியபலன்களினாலும், ஸத்துக்களின் சகவாசத்தினாலும், சத்கதைகளைக்கேட்ட பலன்களினாலுஞ் சற்குருவாகிய உம்மையடைந்தேன். எனக்கு ஆத்மதத்துவத்தை உபதேசித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்.” அதற்கு சிஷ்யனைப்பார்த்து பரமகுருவானவர் சொல்லுகின்றதாவது:-

“மகத்துக்களால் அடையக்கூடிய ஆத்மதத்துவமாகிய அமிர்தம் உன்னால் அடையக்கூடியதல்லவே; ஆகையால் வேறு ஏதாவது வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்.”

உடனே சிஷ்யன் பரமகுருவை வணங்கிச் சொல்லுகிறான்.

“இந்தக்கர்ம போகங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுவதினால் என்ன பிரயோஜனம். ஆதலால் வேறுவரங்களொன்றும் எனக்குத்தேவையில்லை. பாழுங்கிணற்றிலிருக்கின்ற தவளையைப்போல் இந்த நிஸ்ஸாரமாகிய சமுசாரத்தில் இருக்குமென்னை மோகமென்கின்ற பாம்பு கடித்து கழுத்தளவும் விஷமேறி

ஆசாபாசமென்கின்ற கயிற்றினுற் கட்டப்பட்டு தாபத்திரயமாகின்ற கற்களினுல் அடிபட்டு சோர்ந்துபோயிருக்கின்ற என்னை உம்முடைய கடாக்ஷமென்கின்ற கருட பார்வையினுற் பார்த்து, மகாவாக்கியமென்னும் மூலிகையினுல் நஸ்யம்பிழிந்து சுப்பிரகாச ஒளியாகிய அஞ்சனமிட்டு, சாம்பிராஜ்யமென்னுஞ் சுக்கையிட்டு, தாரகவாக்கிய அமிர்தத்தினுல் சீவிப்பிக்கச்செய்து, மோகமாகின்ற விஷத்தை இறக்கி, ஞானமிருதமாகின்ற சாகரத்தினில் ஆரோக்ய ஸ்நானம் பண்ணிவையும் பரமகுருவே! கருணாநிதியே! எனக்கு நீர்தான் கெதி என்று சொல்லி குருவை வணங்கித் தொழுதான்." அப்பொழுது குருவானவர் சந்தோஷத்துடன் சிஷ்யனைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்:—

"அன்புள்ள குமாரனே நீ சீக்கிரமாகவே உன் கோரிக்கையை அடைவாயென்பதிற் சந்தேகமில்லை. நீ ஒரு ஆத்மஞானி, உனக்கு இப்பொழுது பரமரகசியமான பஞ்சீகரண மகாவாக்கியத்தை உபதேசம் பண்ணுகின்றேன், நீ அதிக சிரத்தையுடனே கேட்கக் கடவாயென்று பரமகுருவானவர் சொல்லத்தொடங்கினுர்."

சற்குரு சிஷ்யனுக்கு உபதேசித்தல்.

"ஓ சுகுணமுள்ள சிஷ்யனே! சமஸ்த பிரபஞ்சமும் ஜலமயமாய் இருக்கிறபோது, சுப்பிரகாசமாய் விளங்கும் ஸ்ரீ பரமாத்மாவானவர் இந்த அண்டம் பதினுலு உலகுமாகத் தாமே வியாபித்து, விளையாட வேணுமென்று இச்சித்தார். அந்த ஸ்ரீ பகவான் நித்தியராய் நிர்க்குணராய் நிர்மலராய் நிர்விகாரராய் நிராதாரராய் நித்தியமுக்தராய் இருப்பர்." மேலும்,

பிரும்மத்தின் துதி

சுலோகம்.

1. ஆனந்த மானந்தம் கனப்பிரசன்னம்
ஞானஸ்வரூபம் நிஜபூர்வதத்வம்
யோகேந்திர வந்தியம் பவரோக வைத்தியம்
ஸ்ரீ குரு நிமித்தியம் ஆதிகுருநமாமி.

2. பிரும்மானந்தம் பரமசுகிர்தம்கேவலம் ஞானமூர்த்தம்
விஸ்வாதீதம்ககனசதிர்சம் தத்வம் அஸியாதிலக்ஷ்ய
ஏகம்நித்தியம் விமலமசலம் சர்வதீ சாக்ஷிபூதம்
பாவாதீதம் திரிகுணரகிதம் சத்குருந்தம் நமாமி.

(என்றபடி)

* சத்தாய், சித்தாய், ஆனந்தமாய் இருக்கப்பட்ட பிரும்மத்தினிடத்திலிருந்து பிரதிபிம்பமாகிய சிற்சாயை (பஞ்சீகரண படத்தில்) முதல் கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

சிற்சாயையினிடத்திலிருந்து அசத்தாய், சடமாய், துக்கரூபமாய் இருக்கப்பட்ட மாய்கை 2-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

மாய்கையிலிருந்து மஹததத்வம் மூன்றாவது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

மஹததத்வத்திலிருந்து அக்கியானம் 4-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

அக்கியானத்திலிருந்து அகங்காரம் 5-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

அகங்காரத்திலிருந்து முக்குணங்களின் முதன்மையான சத்துவகுணம் 6-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

முக்குணங்களின் இரண்டாவதான இராஜதகுணம் 7-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

முக்குணங்களின் மூன்றாவதான தாமதகுணம் 8-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

தாமதகுணத்திலிருந்து ஜீவர்களின் அறிவை மறைக்கும் ஆவரணசக்தி 9-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

ஜீவர்களின் அறிவைத் தோன்றவைக்கும் விக்ஷேபசக்தி 10-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

விக்ஷேப சக்தியினிடத்திலிருந்து சப்த தன்மாத்திரையான ஆகாயம் 11-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

ஆகாயத்தினிடத்திலிருந்து ஸ்பரிச தன்மாத்திரையான வாயு 12-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

வாயுவினிடத்திலிருந்து ரூப தன்மாத்திரையான அக்கினி 13-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

அக்கினியினிடத்திலிருந்து ரச தன்மாத்திரையான அப்பு 14-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

---

* பஞ்சீகரண கட்டத்தின் பரப்பிரும்மகட்டத்தில் 36 காய்கள் (அதாவது தினுசுக்கு 5 காய்மேனிக்கு 5-தினுசு காய்கள் 25. அது தவிர 11-காய்கள் ஆக 36) வைத்துக்கொண்டு இங்கு சொல்லப்படும் கட்டங்களின் லக்கப்பிரகாரம் காய்கள் வைக்கவேண்டியது. பஞ்சபூதகட்டம் ஐந்துக்கும் ஐந்து தினுசு காய்களை ஐந்து கட்டத்திற்கும் வைத்து பஞ்சீகரணவாக்கியப்பிரகாரம் பிரித்து வைக்கவும். முதற் பத்து கட்டத்திற்கும் லக்கப்பிரகாரம் வைக்கவும்.

அப்புவினிடத்திலிருந்து கந்த தன்மாத்திரையான பிருதிவி 15-வது கட்டத்தில் உண்டாய

இந்தப் பஞ்சபூதங்களும் தன் அமிசத்தில் பாதியை தனக்கு வைத்துக் கொண்டு மிகுந்த பாதி யமிசத்தை ஒவ்வொரு பூதங்களுக்கும், அரைக்கால் பாகம் கொடுத்து ஒன்றுக்கொன்று கலந்துகொள்ளும் விதத்தைச் சொல்லு

11-வது கட்டத்திலுள்ள ஆகாயதத்துவம் அர்த்தாம்சம் தனக்கு வைத்துக்கொண்டு, மிகுந்த பாதியை நான்காய்ப்பகிர்ந்து, வாயுவிற்கு இடைவெளியைக் கொடுத்தது, அக்கினிக்கு இடைவெளியைக் கொடுத்தது, அப்புவிற்கு இடைவெளியைக் கொடுத்தது, பிருதிவிக்கு இடைவெளியைக் கொடுத்தது

12-வது கட்டத்திலுள்ள வாயுதத்துவம் அர்த்தமாம்சம் தனக்கு வைத்துக்கொண்டு மிகுந்த பாதியை நான்காய்ப் பகிர்ந்து ஆகாயத்திற்கு சலனத்தைக்கொடுத்தது, அக்கினிக்குச் சலனத்தைக் கொடுத்தது, அப்புவிற்குச் சலனத்தைக் கொடுத்தது, பிருதிவிக்குச் சலனத்தைக் கொடுத்தது.

13-வது கட்டத்திலுள்ள அக்கினிதத்துவம் அர்த்தாம்சம் தனக்கு வைத்துக்கொண்டு மிகுந்த பாதியை நான்காய்ப்பகிர்ந்து, ஆகாயத்திற்கு உஷ்ணத்தைக்கொடுத்தது, வாயுவிற்கு உஷ்ணத்தைக் கொடுத்தது, அப்புவிற்கு உஷ்ணத்தைக் கொடுத்தது, பிருதிவிக்கு உஷ்ணத்தைக்கொடுத்தது.

14-வது கட்டத்திலுள்ள அப்புதத்துவம் அர்த்தாம்சம் தனக்கு வைத்துக் கொண்டு மிகுந்த பாதியை நான்காய்ப் பகிர்ந்து, ஆகாயத்திற்கு நெகிழ்ச்சியைக்கொடுத்தது, வாயுவிற்கு நெகிழ்ச்சியைக்கொடுத்தது, அக்கினிக்கு நெகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது, பிருதிவிக்கு நெகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

15-வது கட்டத்திலுள்ள பிருதிவி தத்துவம் அர்த்தாம்சம் தனக்கு வைத்துக்கொண்டு மிகுந்த பாதியை நான்காய்ப் பகிர்ந்து, ஆகாயத்திற்கு கடினத்தைக் கொடுத்தது, வாயுவிற்கு கடினத்தைக் கொடுத்தது, அக்கினிக்கு கடினத்தைக் கொடுத்தது, அப்புவிற்கு கடினத்தைக் கொடுத்தது.

1. அந்தக்கரண பஞ்சக உற்பத்தி.

பிருதிவிகட்டத்தில் ஆகாயத்தினுடைய அரைக்கால் பாகங் கூடுமிடத்தில் அகங்காரம் உண்டாயிற்று (16 வது கட்டத்தில்). அப்புகட்டத்தில் ஆகாயத்தினுடைய அரைக்கால் பாகங் கூடுமிடத்தில் சித்தம் உண்டாயிற்று (17-வது கட்டத்தில்). அக்கினி கட்டத்தில் ஆகாயத்தினுடைய அரைக்கால் பாகங் கூடுமிடத்தில் புத்தி உண்டாயிற்று (18-வது கட்டத்தில்). வாயு கட்டத்தில் ஆகாயத்தினுடைய அரைக்கால் பாகங் கூடுமிடத்தில் மனம் உண்டாயிற்று (19-வது கட்டத்தில்). ஆகாய கட்டத்தில் அதன் அர்த்தாம்சத்தில் அந்தக்கரணம் உண்டாயிற்று [11-வது கட்டத்தில்]. பிருதிவியினம்சத்தால்

உண்டான அகங்காரம் பிருதிவியைப்போல் கடினமான அபிமானத்தையும், அப்புவினமிசத்தால் உண்டான சித்தம் அப்புவைப்போல் சலிக்குந் தன்மையையும், அக்கினியினம்சத்தால் உண்டான புத்தி அக்கினியைப்போல் விளங்கவைக்குந் தன்மையையும், ஆகாயத்தினமிசத்தால் உண்டான அந்தக்கரணம் ஆகாயத்தைப்போல் கேள்வியை அறியுந் தன்மையையும் அடைந்திருக்

அந்தக்கரணம், உச்சியில் (பிரம்மரந்திரத்தில்) இருக்கும். கேள்வி—விஷயம், சதாசிவன்—தேவதை.

மனம், கண்டத்திலிருக்கும். சங்கற்பம், விகற்பம்—விஷயம், சந்

புத்தி, முகத்திலிருக்கும். நிச்சயிக்கின்றது—விஷயம், பிரகஸ்பதி—

சித்தம், நாபியிலிருக்கும். ஆலோசிக்கின்றது—விஷயம், விஷ்ணு—தேவதை.

அகங்காரம், சர்வாங்கமும் இருக்கும். அபிமானிக்கின்றது—விஷயம்,

அந்தக்கரணம், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் இவ்வைந்தும் ஆகாய தத்துவம்; சத்துவகுணத்திலிருந்து உற்பத்தி.

11. பிராணாதி பஞ்சக உற்பத்தி.

பிருதிவிகட்டத்தில் வாயுவினுடைய அரைக்கால் பாகங் கூடுமிடத்தில் பிராணனுண்டாயிற்று 20-வது கட்டத்தில்.

வாயுவினுடைய அரைக்கால்பாகங் கூடுமிடத்தில் அபானனுண்டாயிற்று 21-வது கட்டத்தில். அக்கினி கட்டத்தில் வாயுவினுடைய அரைக்கால் பாகங் கூடுமிடத்தில் வியானனுண்டாயிற்று 22-வது கட்டத்தில். வாயுகட்டத்தில் அதன் அர்த்தாம்சத்தில் உதானனுண்டாயிற்று 23-வது கட்டத்தில். ஆகாயக்கட்டத்தில் வாயுவினுடைய அரைக்கால் பாகங்கூடுமிடத்தில் சமானனுண்டாயிற்று.

பிராணன், பிருதிவியிலுண்டாயிற்று, ஊர்த்துவகமனம் (உசுவாசம்) விஷயம், விசிட்டன்—தேவதை.

அபானன் அப்புவிலுண்டாயிற்று. அதோமுகம் (நிசுவாசம்)—விஷயம், விசுவகர்த்தா—தேவதை.

வியானன் அக்கினியிலுண்டாயிற்று. சர்வநாடியிலும் வியாபிக்கின்றது—விஷயம், அச்சுவினிதேவர்—தேவதை.

உதானன் வாயுவிலுண்டாயிற்று. கண்டத்திலிருந்து உக்கிரமிக்கின்றது—விஷயம். விரிஞ்சன்—தேவதை.

ச்மானன் ஆகாயத்திலுண்டாயிற்று. புஜித்த அன்னபானாதிகளை நக்கிசை பரியந்தம் பரவச்செய்கின்றது—விஷயம், போக்தா—தேவதை.

பஞ்சப்பிராணன்களின் உட்பிரிவான உபப்பிராணன் நாகன் கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் ஆக ஐந்து.

நாகவாயு வாந்திபண்ணும்.

கூர்மவாயு கண்ணிமைத்து விழித்து மூடும்.

கிரிகரவாயு கொட்டாவி விக்கல் ஏப்பம் முதலியவை செய்யும்,

தேவதத்தவாயு தும்மல் இருமல் முதலியவை செய்யும்.

தனஞ்சயவாயு தேகத்தை ஸ்தூலிப்பிக்கச்செய்யும். உயிர்போயினும் போகாதுடலை வீக்கித் தலைகிழித்தகலும்.

பிராணன் ஹிருதயத்திலிருந்து புஜித்த அன்னபானாதிகளை உள்ளுக்கு வாங்கிக் கொள்ளுகிறான்.

உதானன் கண்டத்திலிருந்து அன்ன பானாதிகளை உட்செலுத்துகிறான்.

சமானன் நாபியிலிருந்து அன்னபானாதிகளைப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறான்

வியானன் சர்வநாடியிலுமிருந்து அன்னபானாதிகளை வியாபிக்கச் செய்கிறான்.

அபானன் குதத்திலிருந்து மலசலமாகக் கழித்து விடுகிறான்.

அன்னத்தின்

முக்கியபாகம் பிராணனுக்கு பலத்தையும்.
மத்தியபாகம் மாம்ஸ விருத்தியையும்,
சாரமற்றபாகம் மலமாகவுங் கழியும்,

உதகத்தின்

முக்கியபாகம் பிராணனுக்கு பலத்தையும்,
மத்தியபாகம் இரத்தவிருத்தியையும் (செய்து)
சாரமற்றபாகம் அற்ப ஜலமாகவுங்கழியும்.

ஆகாராதிகளின்

சத்தாகியமுக்கியபாகம் மூளைக்குத் தெளிவையும்,
மத்தியபாகம் அஸ்திநரம்புகளுக்குப் பலத்தையும் (கொடுத்து)
சாரமற்றபாகம் சுக்கிலமாகவும் கழியும்.
பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன்,
சமானன் இந்த ஐந்தும் வாயு தத்துவம்,
இராஜதகுணத்திலிருந்து உற்பத்தி.

III. ஞானேந்திரிய உற்பத்தி.

ஆகாய கட்டத்தில் அக்கினியினுடைய அரைக்கால் பாகங் கூடுமிடத்தில் சுரோத்திரம் உண்டாயிற்று. (24-வது கட்டத்தில்)

வாயு கட்டத்தில், அக்கினியினுடைய அரைக்கால் பாகங் கூடுமிடத்தில் துவக்கு உண்டாயிற்று, (25-வது கட்டத்தில்)

அக்கினிகட்டத்தில், அதன் அர்த்தாம்சத்தில் சட்சு உண்டாயிற்று. (13-வது கட்டத்தில்)

அப்புகட்டத்தில் அக்கினியினுடைய அரைக்கால்பாகங் கூடுமிடத்தில் ஜிஹ்றவை உண்டாயிற்று. (26-வது கட்டத்தில்)

பிருதிவிகட்டத்தில் அக்கினியினுடைய அரைக்கால் பாகங் கூடுமிடத்தில் ஆக்கிராணம் உண்டாயிற்று. (27-வது கட்டத்தில்)

சுரோத்திரம் ஆகாயத்திலுண்டாயிற்று. சப்தம்—விஷயம். திக்கு தேவதை—தேவதை.

துவக்கு வாயுவிலுண்டாயிற்று. ஸ்பரிஸம்—விஷயம். வாயு—தேவதை.

சட்சு அக்கினியிலுண்டாயிற்று. ரூபம்—விஷயம். சூரியன்—தேவதை.

ஜிஹ்றவை அப்புவிலுண்டாயிற்று. ரசம்—விஷயம். வருணன்—தேவதை.

ஆக்கிராணம் பிருதிவியிலுண்டாயிற்று. கந்தம்—விஷயம். அசுவினிதேவர்—தேவதை.

சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, ஜிஹ்றவை, ஆக்கிராணம் இந்த ஐந்தும் அக்கினி தத்துவம். சத்துவகுணத்திலிருந்து உற்பத்தி.

IV. விஷயாதி பஞ்சக உற்பத்தி.

ஆகாயகட்டத்தில் அப்புவினுடைய அரைக்கால் பாகங் கூடுமிடத்தில் சப்தம் உண்டாயிற்று (28-வது கட்டத்தில்)

வாயுகட்டத்தில், அப்புவினுடைய அரைக்கால் பாகங் கூடுமிடத்தில் ஸ்பரிசம் உண்டாயிற்று (29-வது கட்டத்தில்)

அக்கினிகட்டத்தில், அப்புவினுடைய அரைக்கால்பாகம் கூடுமிடத்தில் ரூபம் உண்டாயிற்று (30-வது கட்டத்தில்)

அப்பு கட்டத்தில் அதன் அர்த்தாம்சத்தில் ரசம் உண்டாயிற்றி (14—வது கட்டத்தில்)

பிருதிவிகட்டத்தில், அப்புவினுடைய அரைக்கால் பாகங்கூடுமிடத்தில் கந்தம் உண்டாயிற்று (31-வது கட்டத்தில்)

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் இந்த ஐந்தும் அப்பு தத்துவம், ஞானேந்திரியத்தின் விஷயங்கள்.

V. கன்மேந்திரிய பஞ்சக உற்பத்தி.

ஆகாய கட்டத்தில், பிருதிவியினுடைய அரைக்கால்பாகங் கூடுமிடத்தில் வாக்கு உண்டாயிற்று (32-வது கட்டத்தில்)

வாயுகட்டத்தில், பிருதிவியினுடைய அரைக்கால் பாகங்கூடுமிடத்தில் பாணி உண்டாயிற்று (33-வது கட்டத்தில்)

அக்கினிகட்டத்தில், பிருதிவியினுடைய அரைக்கால்பாகங் கூடுமிடத்தில் பாதம் உண்டாயிற்று (34-வது கட்டத்தில்)

அப்புகட்டத்தில் பிருதிவியினுடைய அரைக்கால்பாகங் கூடுமிடத்தில் வாயு உண்டாயிற்று. (35-வது கட்டத்தில்)

பிருதிவிகட்டத்தில், அதன் அர்த்தாம்சத்தில் உபத்தம் உண்டாயிற்று (15-வது கட்டத்தில்)

வாக்கு ஆகாயத்தில் உண்டாயிற்று. வசனம் (பேசுதல்)—விஷயம்; வன்னி—தேவதை.

பாணி, வாயுவில் உண்டாயிற்று. தானம் (இடுதலேற்றல்)—விஷயம்; இந்திரன்—தேவதை.

பாதம் அக்கினியில் உண்டாயிற்று. கமனம் (நடத்தல்) விஷயம்; உபேந்திரன்—தேவதை.

வாயு அப்புவில் உண்டாயிற்று. விசர்க்கம் (விடுதல்)—விஷயம், யமன்—தேவதை.

உபத்தம் பிருதிவியில் உண்டாயிற்று. ஆனந்தம் (சிற்றின்பம்)—விஷயம்; பிரஜாபதி—தேவதை.

வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபத்தம் இந்த ஐந்தும் பிருதிவி தத்துவம். இராஜதகுணத்திலிருந்து உற்பத்தி.

ஆகாய கட்டத்தின் சொந்தமான அர்த்தாம்சம் ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் பக்ஷிசாதிகளுக்கும், மிகுந்த பாதி பஞ்சீகரணக்கட்டத்தில் பகிர்ந்து கொடுத்தபடி ஜீவகோடிகளுக்கும்;

வாயுகட்டத்தின் சொந்தமான அர்த்தாம்சம் அக்கடத்திலுள்ள பூதப்பிரேத பிசாசுகளுக்கும், மிகுந்தபாதி பஞ்சீகரணக்கட்டத்தில் பகிர்ந்து கொடுத்தபடி ஜீவகோடிகளுக்கும்;

அக்கினி கட்டத்தின் சொந்தமான அர்த்தாம்சம் அண்டாண்டத்திலுள்ள தேவதைகளுக்கும், மிகுந்த பாதி பஞ்சீகரணக் கட்டத்தில் பகிர்ந்து கொடுத்தபடி ஜீவகோடிகளுக்கும்;

அப்புகட்டத்தின் சொந்தமான அர்த்தாம்சம் நீரின் கண்ணுள்ள ஜலசர செந்துகளுக்கும், மிகுந்த பாதி பஞ்சீகரண கட்டத்தில் பகிர்ந்து கொடுத்தபடி ஜீவகோடிகளுக்கும்,

பிருதிவிகட்டத்தின் சொந்தமான அர்த்தாம்சம் பூமியின் கண்ணுள்ள மலைபர்வதம் விருக்ஷசாதிகளுக்கும், மிகுந்தபாதி பஞ்சீகரணக் கட்டத்தில் பகிர்ந்து கொடுத்தபடி ஜீவகோடிகளுக்கும்.

பாதமுதல் முழங்கால்வரைக்கும பிருதிவியினம்சம், முழங்கால் முதல் நாபிவரைக்கும் அப்புவினம்சம். நாபிமுதல் ஹிருதயம்வரைக்கும் அக்கினியினம்சம். ஹிருதயமுதல் புருவம்வரைக்கும் வாயுவினம்சம், புருவம் முதல் பிரம்மரந்திரபரியந்தம் ஆகாயத்தினம்சம்.

1. அந்தக்கரணபஞ்சகம் பஞ்சபூதங்களின் சத்துவகுணத்தில் நின்றும் உற்பத்தி.

2. பிராணாதி பஞ்சகம் பஞ்ச பூதங்களின் இராஜதகுணத்தி நின்றும் உற்பத்தி.

3. ஞானேந்திரிய பஞ்சகம் பஞ்சபூதங்களின் சத்துவகுணத்தி நின்றும் உற்பத்தி.

4. விஷயாதி பஞ்சகமாகிய சப்தம் ஸ்பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் ஞானேந்திரியத்தின் தன்மை.

5. கன்மேந்திரிய பஞ்சகம் பஞ்சபூதங்களின் இராஜதகுணத்தில் நின்றும் உற்பத்தி.

தோல், இரத்தம், சதை, நரம்பு, எலும்பு இவைகளால் அமைக்கப்பெற்றதும், பிறத்தல், இருத்தல், வளர்தல், திரிதல், குறுகுதல் நசித்தல் என்ற ஷட்பாவ விகாரங்களை யுடைத்தானதுமான தூலசரீரமே பஞ்சபூதத்தின் தாமதகுணங்களி நின்றும் உற்பத்தியாயிற்று.

விருத்தம்.

ஐந்துபூதம் பத்தாக்கி அவைபாதி நந்நான்காக்கி
நந்துதன் பாதிவிட்டு நாலோடு நாலுங்கூட்ட
வந்தன தூலபூத மகாபூத மவற்றினின்றும்
தந்தன நான்காந் தூலதனுவண்ட புவனபோகம்.

என்று கைவல்லியத்திற் சொன்னபடி சத்துவ ரஜோ தமோகுணங்களில் உண்டான ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிருதிவி இந்த பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையினால் ஒரு அண்டம் உண்டாயிற்று.

அண்டத்திலிருந்து சதுர்வித பூதப்பிராணிக ளுண்டாயிற்று. அவை யாவன:—

(1) சராயுஜமென்னுங் கருப்பையிற் பிறப்பனவாகிய தேவர், மனிதர், மிருகங்கள் முதலியவைகளும்;

(2) அண்டசமென்னும் முட்டையிற் பிறப்பனவாகிய பக்ஷி, பன்னகம், கிருமி கீடாதி, முதலை, மீன், முதலியலியவைகளும்;

(3) சுவேதசமென்னும் வியர்வையிற் பிறப்பனவாகிய பேன், மூட்டைப்பூச்சி, கொசு முதலியவைகளும்.

(4) உற்பீசமென்னும் நிலத்திற் பிறப்பனவாகிய விருக்ஷம், கொடி, செடி, புல், பூண்டு முதலியவைகளும்.

இந்த நான்குவித பிராணிகளும் தேவர், மனிதர், மிருகங்கள், பக்ஷிகள், கிருமிகள், ஜலஜந்துக்கள், விருக்ஷங்கள் என்னும் எழுவகைத் தோற்றமென்றும் சொல்லப்படும்.

பிரும்மத்தின் பஞ்சமுகங்களிலிருந்து பஞ்சபூதங்கள் உற்பத்தியாயின. அதன் விவரம்:—

(1) ஈசானமுகத்திலிருந்து ஆகாயம் உண்டாயிற்று.

(2) தற்புருடமுகத்திலிருந்து வாயு உண்டாயிற்று.

(3) அகோரமுகத்திலிருந்து அக்கினி உண்டாயிற்று.

(4) வாமதேவமுகத்திலிருந்து அப்பு உண்டாயிற்று.

(5) சத்தியோஜாத முகத்திலிருந்து பிருதிவி உண்டாயிற்று.

பஞ்சீகரண கட்டத்தில் பஞ்ச பூதங்களின் தன்மை.

15-வது கட்டம். நாமம்—பிருதிவி, ரூபம்—சதுரம், வர்ணம்—சுவர்ணம், சுபாவம்—கடினம், குணம்—கந்தம், கிரியை—சிருஷ்டி, முகம்—சத்தியோஜாதம், தேவதை—பிரும்மா, சக்தி—சரஸ்வதி, அக்ஷரம்—அகாரம், ஆக மொத்தம் பத்து.

14-வது கட்டம். நாமம்—அப்பு, ரூபம்—அர்த்த சந்திர வடிவம், வர்ணம் வெளுப்பு, சுபாவம்—திரவம், குணம்—மதுரம், கிரியை—ஸ்திதி முகம்—வாமதேவம், தேவதை—விஷ்ணு, சக்தி—லக்ஷ்மி, அக்ஷரம்—உகாரம், ஆக மொத்தம் பத்து.

13-வது கட்டம். நாமம்—அக்கினி, ரூபம்—திரிகோணம், வர்ணம்—சிவப்பு, சுபாவம்—உஷ்ணம், குணம்—தேஜஸ், கிரியை—சம்ஹாரம், முகம்—அகோரம், தேவதை—சங்கரன், சக்தி—பார்வதி, அக்ஷரம்—மகாரம், ஆக மொத்தம் பத்து.

12-வது கட்டம். நாமம்—வாயு, ரூபம்—ஷட்கோணம், வர்ணம்—தூம்பிரவர்ணம், சுபாவம்—சலனம், குணம்—ஸ்பரிசம், கிரியை—அனுக்கிரகம், முகம்—தற்புருடம், தேவதை—சதாசிவம், சக்தி—பராசக்தி, அக்ஷரம்—நாதம், ஆக மொத்தம் பத்து.

11-வது கட்டம். நாமம்—ஆகாயம், ரூபம்—வட்டம், வர்ணம்—நீலம், சுபாவம்—வெளி, குணம்—சப்தம், கிரியை—திரோதானம், முகம்—ஈசானம், தேவதை—ருத்திரன், சக்தி—கிரியாசக்தி, அக்ஷரம்—பிந்து, ஆகமொத்தம் பத்து.

தூல தேக விபரம்.

சுலோகம் (1) "அஸ்திமாம்ச த்வசோநாடி ரோமஞ் சேதியதாக்கிரமம் க்ஷிதி:
பஞ்சவிதா புரோக்தா ஸமாஞ்சா: பரிகீர்த்திதா". என்றபடி.

பிருதிவியின் அம்சங்கள் யாதென்றால்:—

(1) பிருதிவியினிடத்தில் பிருதிவியினம்சம் எலும்பு.
(2) பிருதிவியினிடத்தில் அப்புவினம்சம் மாம்ஸம்
(3) பிருதிவியினிடத்தில் அக்கினியினம்சம் தோல்
(4) பிருதிவியினிடத்தில் வாயுவினம்சம் நரம்பு
(5) பிருதிவியினிடத்தில் ஆகாயத்தினம்சம் ரோமம்.

சுலோகம் 2 "லாலா மூத்ரம் ததாசுவேதா: சுக்லஞ்சோணித மேவச ஆப:
பஞ்சவிதா: புரோக்தா ஸமாஞ்சா: பரிகீர்த்திதா" என்றபடி,

அப்புவினம்சங்கள் என்னவென்றால்:—

(1) அப்புவினிடத்தில் பிருதிவியினம்சம் உமிழ்நீர்.
(2) அப்புவினிடத்தில் அப்புவினம்சம் அற்பஜலம்
(3) அப்புவினிடத்தில் அக்கினியினம்சம் வியர்வை
(4) அப்புவினிடத்தில் வாயுவினம்சம உதரம
(5) அப்புவினிடத்தில் ஆகாயத்தினம்சம் சுக்லம்

சுலோகம். (3) "க்ஷுதாதிருஷ்ணுததாநித்ரா ஆலஸிபம் சங்கமஸ்ததா அக்கினி: பஞ்சவிதா: புரோக்தா ஸமாஞ்சா: பரிகீர்த்திதா" என்றபடி.

அக்கினியின் அம்சங்களாவன:—

(1) அக்கினியினிடத்தில் பிருதிவியினம்சம் பசி
(2) அக்கினியினிடத்தில் அப்புவினம்சம் தாகம்
(3) அக்கினியினிடத்தில் அக்கினியினம்சம் நித்திரை
(4) அக்கினியினிடத்தில் வாயுவினம்சம் சோம்பல்
(5) அக்கினியினிடத்தில் ஆகாயத்தினம்சம் சங்கமம்.

சுலோகம். (4) "தாவநம் வலக்நம் சைவா குஞ்சநஞ்சப்ரஸாரணம் ஸ்திதி:
பஞ்சவிதோவாயு ஸமாஞ்ச: பரிகீர்த்திதா:"
என்றபடி.

வாயுவின் அம்சங்களாவன:—

(1) வாயுவினிடத்தில் பிருதிவியினம்சம் கிடத்தல்

(2) வாயுவினிடத்தில் அப்புவியினம்சம் நடத்தல்
(3) வாயுவினிடத்தில் அக்கினியினம்சம் மடக்கல்
(4) வாயுவினிடத்தில் வாயுவினம்சம் ஓடுதல்
(5) வாயுவினிடத்தில் ஆகாயத்தினம்சம் குதித்தல்.

சுலோகம். (5) ராகத் துவேஷௌ பயம் லஜ்ஜா மோகஞ்சைவ யதாக்ரமம்—நப: பஞ்சவிதப் புரோக்தம் ஸமாஞ்ச: பரிகீர்த்திதா: !! என்றபடி.

ஆகாயத்தினம்சங்களாவன:—

(1) ஆகாயத்தினிடத்தில் பிருதிவியினம்சம் ராகம்
(2) ஆகாயத்தினிடத்தில் அப்புவினம் துவேஷம்
(3) ஆகாயத்தினிடத்தில் அக்கினியினம்சம் பயம்
(4) ஆகாயத்தினிடத்தில் வாயுவினம்சம் லச்சை
(5) ஆகாயத்தினிடத்தில் ஆகாயத்தினம்சம் மோகம்.

பஞ்சபூத ஸ்தூல சக்கரம்.

பஞ்சபூதங்கள்.	பிருதிவியினம்சம்.	அப்புவினம்சம்	அக்கினியினம்சம்.	வாயுவினம்சம்.	ஆகாயத்தினம்சம்.
பிருதிவியில்	எலும்பு	மாம்சம்	தோல்	நரம்பு	ரோமம்
அப்புவில்	உமிழ்நீர்	அற்பஜலம்	வியர்வை	உதிரம்	சுக்கிலம்
தேயுவில்	பசி	தாகம்	நித்திரை	சோம்பல்	சங்கமம்
வாயுவில்	கிடத்தல்	நடத்தல்	மடக்கல்	ஓடுதல்	குதித்தல்
ஆகாயத்தில்	இராகம்	துவேஷம்	பயம்	லச்சை	மோகம்

சூக்ஷ்மதேக விவரம்.

சுலோகம். (1)

"ஞானம் ஸமான வாயுச்ச சுரோத்திரஞ் சப்தஸ்ததைவச:
வாக் பஞ்சவிதம் புரோக்தம் இத்யேதத் வியோம பஞ்சகம்"

என்றபடி, அந்தக்கரணத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற சிதாபாசன் சமானவாயுவினில் ரமித்துக்கொண்டு சுரோத்திர இந்திரியத்தினால் சப்தங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு வாக்கிந்திரியத்தினால் வசனிக்கிறார்.

ஸ்லோகம். (2)

"மாநஸம் உதானவாயுச்ச சர்மஸ்பரிசஸ்ததை வச:
பாணி: பஞ்சவிதப் புரோக்தம் இத்யேதத் வாயுபஞ்சசம் "

என்றபடி, மனதுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற சிதாபாசன் உதானவாயுவினில் ரமித்துக்கொண்டு துவக்கு இந்திரியத்தினால் ஸ்பரிசங்களை அறிந்துகொண்டு பாணி இந்திரியத்தினால் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்கிறார்.

ஸ்லோகம். (3)

"புத்திச்சோத் வியானவாயுச்ச நேத்ரம் ரூபம் ததைவச
பாத: பஞ்சவிதப் புரோக்தம் இத்யேதத் வஹ்னிபஞ்சகம்"

என்றபடி புத்தியுடனே கூடியிருக்கின்ற சிதாபாசன் வியான வாயுவினில் ரமித்துக்கொண்டு சட்சு இந்திரியத்தினால் ரூபங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு பாத இந்திரியத்தினால் சஞ்சாரங்களைப் பண்ணுகிறார்.

ஸ்லோகம். (4)

"சித்தஞ்சாபான வாயுச்ச ஜிஹ்வாரசன மேவச
பாயு: பஞ்சவிதப் புரோக்தம் இத்யேதத் ஜலபஞ்சகம்

என்றபடி, சித்தத்துடனே கூடிக்கொண்டிருக்கின்ற சிதாபாசன் அபான வாயுவினில் ரமித்துக்கொண்டு ஜிக்வை இந்திரியத்தினால் ரசபதார்த்தங்களை அறிந்துகொண்டு பாயு இந்திரியத்தினால் மலஜலாதிகளை விடுகிறார்.

ஸ்லோகம். (5)

"அஹஞ்சப்பிராண வாயுச்ச நாசிகா கந்தமேவச
குஹ்யம் பஞ்சவிதப் புரோக்தம் இத்யேதத் பூமிபஞ்சகம்"

என்றபடி அகங்காரத்துடனே கூடிக்கொண்டிருக்கின்ற சிதாபாசன் பிராணவாயுவினில் ரமித்துக்கொண்டு ஆக்கிராண இந்திரியத்தினால் கந்த மணங்களை அறிந்து உபஸ்த இந்திரியத்தினால் (ஆனந்தம்) சிற்றின்பங்களை அடைகிறார்.

பஞ்சபூத சூக்ஷ்ம சக்கரம்.

பஞ்சபூதம்.	பிருதிவி	அப்பு.	அக்கினி.	வாயு.	ஆகாயம்
1. ஆகாயத்தில் (ஸ்தானம்)	அந்தக்கரணம் (மூளையில்)	சமானவாயு (நாபியில்)	சுரோத்திரம் (செவியில்)	சப்தம் (கேள்விஅறியுமிடம்)	வாக்கு (வாய்)
2. வாயுவில் (ஸ்தானம்)	மனது (கண்டத்தில்)	உதானவாயு (கண்டத்தில்)	துவக்கு (தோல்)	ஸ்பரிசம் (தோலின்அறிவு)	பாணி (கையின் அறிவு)
3. தேயுவில் (ஸ்தானம்)	புத்தி (முகத்தில்)	வியானவாயு (சர்வதேகம்)	சட்சு (நேத்திரம்)	ரூபம் (பார்வையின் அறிவு)	பாதம் (நடக்குஞ்செய்கை)
4. அப்புவில் (ஸ்தானம்)	சித்தம் (நாபி)	அபானவாயு (குதம்)	ஜிக்வை (நாக்கு)	ரஸம் (அறியுஞ்சக்தி)	பாயு (குதம்)
5. பிருதிவியில் (ஸ்தானம்)	அகங்காரம் (சர்வாங்கம்)	பிராணவாயு (ஹிருதயம்)	ஆக்கிராணம் (மூக்கு)	சந்தம் (வாசனை அறியும் சக்தி)	குஹ்யம் (உபஸ்தம்)

தெய்வம் ஒன்று. அண்ட பிண்ட சராசரங்களெங்கும் வியாபித்து பலவிதமான ஜாதி மதஸ்தர்களால் பலவிதமான நாமங்களால் அழைக்கப் படும் கடவுள் ஒன்றே.

புண்ணியம், பாவம். பல ஜன்மங்களில் புண்ணியஞ் செய்தவர்கள் நல்ல ஊர், பெயர், நல்லகுரு சிஷ்யன், நல்லதாய் தந்தை, நல்ல பாரியை புத்திரன், நல்லமனது நடத்தை இவைகளை யடைந்து சுகமாயிருப்பார்கள். அனேக ஜன்மங்களில் பாவஞ்செய்தவர்கள் தகாத ஊர் பெயர், தகாத குரு சிஷ்யன், தகாத தாய்தந்தை, தகாத பார்யை புத்திரன், தகாதமனது நடத்தை இவைகளை யடைந்து கஷ்டமடைகிறார்கள்.

குணங்கள் மூன்று.

1-சத்துவகுணம்.

சுலோகம். 'சத்தியக்ஞானந் தயாமௌனம் சௌசமிந்திரிய நிக்கிரகம்!
பிருமசர்யஞ்ச அக்ரூரம் சாத்வீகங் குணலக்ஷணம்.

என்றபடி, சத்தியம் ஞானம், தயை, மௌனம் சுத்தம், இந்திரிய நிக்கிரகம், பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்யாமை, தெய்வபக்தி, இவை எட்டும் சத்துவகுண லக்ஷணம்.

2. இராஜதகுணம்.

சுலோகம்! காமக்குரோத மதமஹங்காரம் மைதுனஞ்சப்பிரவர்த்தகம்! உத்தியோக விஷயானந்தம் இராஜதங்குண லக்ஷணம்.

என்றபடி காமம், குரோதம், மதம், அகங்காரம், சிற்றின்பப் பிரியம் உத்தியோகம், விஷயானந்தம், தயை யின்மை இவை எட்டும் இராஜத குண லக்ஷணம்.

3. தாமதகுணம்.

சுலோகம். 'அக்யானமோக நித்ரஸ்ய ஆலஸ்யம் புத்தி சூன்யகம் ஆகாரப் பிரியம் பாபிஷ்டம் தாமதங் குணலக்ஷணம்'

என்றபடி அக்கியானம், மோகம், அதிக நித்திரை, சுறு சுறுப்பின்மை, மந்தபுத்தி, பாபத்தில் மனஞ்செல்லுதல், பகுத்தறிவின்மை, மிதமிஞ்சி புஜித்தல் இவை எட்டும் தாமதகுணலக்ஷணம்.

இம்மூன்று குணங்களில் சத்துவகுணம் வெளுப்பாகவும். இராஜத குணம் சிவப்பாகவும், தாமதகுணம் கறுப்பாகவுமிருக்கும்.

சுலோகம். 'பிருஹ்மா விஷ்ணு ருத்ரஸ்ய ஈஸ்வரஸ்ய சதாசிவா' மனயேவ மனுஷ்யணாங் காரணம் பந்தமோக்ஷதே!!

என்றபடி இந்த முக்குணங்களும் பிருமத்திலிருந்து உண்டான ஈஸ்வராதிகள் முதல் அண்டாண்டங்களில் உள்ள ஜீவர்கள் எல்லாரிடத்திலும் இருந்து பந்தமோக்ஷங்களுக்குக் காரணமாகும்.

தாபத்திரயம் மூன்று.

1. அத்யாத்மீகம். சரீரத்தை பிடித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட தலைவலி, சுரம், ஜன்னி முதலிய உபாதிகளும், அவயவங்களிலுண்டாகும் குருடு, செவிடு, ஊமை குரூபம் முதலியவைகளும் அத்யாத்மீக துக்கமென்று சொல்லப்படும்.

2. ஆதிபௌதிகம். புலி, கரடி, பாம்பு, தேள் முதலிய ஜந்துக்களால் வருந்துன்பங்கள் ஆதிபௌதிக துக்கமென்று சொல்லப்படும்.

3. ஆதிதைவீகம். இடி, மின்னல், காற்று, அக்கினி, விருக்ஷம் இவைகளால் வருந்துன்பங்கள் ஆதிதைவீக துக்கமென்று சொல்லப்படும்.

சரீரம் மூன்று.

1. பஞ்சபூதங்களினாலுண்டான கர சரண அவயவங்களுடன் பிம்பாகிருதியான தேகம் தூல சரீரம்.

2. ஞானேந்திரியம் கன்மேந்திரியம், பிராணாதி பஞ்சகம், அந்தக் கரணாதிகள் சூக்ஷ்மசரீரம்.

3. முதல் இரண்டு சரீரத்திற்கும் ஹேதுவான அவித்தை (அக்ஞானம்) காரண சரீரம்

ஆகாமிய சஞ்சித பிராரத்துவம்.

1. பழைய ஜன்மங்களில் செய்திருக்கும் கன்மங்களில் மிகுந்திருப்பது சஞ்சிதகன்மம்.

2. வரும் ஜன்மங்களில் அனுபவிக்கும்படியாக இந்த ஜன்மத்தில் செய்யுங்கன்மம் ஆகாமியகன்மம்.

3. இந்த ஜன்மத்தில் அனுபவிக்கும் கன்மம் பிராரர்த்தகன்மம்.

ஆகாமியகன்மம், நிஷ்காமமாகச்செய்வதால் கொஞ்சமும் நெருங்காமல் நீங்கும். சஞ்சிதகன்மம் ஞானிகளுக்கு ஞானக்கினியினால் நசித்துப்போகும் எப்படி என்றால் அறிஞர்கள் பூஷிப்பதனால் புண்ணியகன்மமும், அறிவிலிகள் தூஷிப்பதினால் பாபகன்மமும் நசித்துவிடும். பிராரத்துவகன்மம் நிஷ்காமியத்தினால் சஞ்சலமன்னியில் அனுபவிக்கப்படும்.

காலம் மூன்று.

இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம்.

பருவம் மூன்று.

பால்யம், யௌவனம், வார்த்திகம்.

அவஸ்தை மூன்று.

1. தூலதேகத்தினால் கரசரண அவயவங்களினால் கர்த்திருத்வ போக்திருத்வமாகச் செய்யப்படுஞ் செய்கை சாக்கிராவஸ்தை.

2. சூக்ஷ்ம தேகத்தினால் மனது வாசனையினாலே கண்டதும் கேட்டதும் எண்ணப்படுஞ் செய்கை சொப்பனாவஸ்தை.

3. காரண தேகத்தினால் நான் யாதையும் அறியாமல் சுகமாய் நித்திரை செய்தேனென்று அறியப்படுஞ் செய்கை சுழுத்தி அவஸ்தை.

வியஷ்டி அபிமானி தேவதை மூன்று.

1. சாக்கிரத்தில் தூலதேகத்தை அபிமானித்திருப்பவர் விசுவன்.

2. சொப்பனத்தில் சூக்ஷ்மதேகத்தை அபிமானித்திருப்பவர் தைஜசன்.

3. சுழுத்தியில் காரணதேகத்தை அபிமானித்திருப்பவர் பிராஞ்ஞன்.

வாஸனாத்திரயம் மூன்று.

அவை—தேசவாசனை, உலகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை, எனப்படும்.

ஈஷணாத்திரயம்மூன்று.

அவை—பொன்னாசை, மண்ணாசை, பெண்ணாசை எனப்படும்.

காண்டத்திரயம் மூன்று.

1. கர்மகாண்டம்:—ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம், ஜபம், அக்கினி கோத்திரம், வைசுதேவம், அதிதிபூஜை, தேவதார்ச்சனை, முதலிய சத் கருமங்களை செய்வது கர்மகாண்டம்.

2. உபாசனாகாண்டம்:—ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனை சதா சர்வகாலமும் தைலதாரைபோல் இடைவிடாமல் பக்தி பண்ணிக் கொண்டிருப்பது உபாசனாகாண்டம்.

3. ஞானகாண்டம்.—எள்ளுக்குள் எண்ணெய் போலவும், புஷ்பத்திற்குள் வாஸனையைப்போலவும், காஷ்டத்திற்குள் அக்கினியைப்போலவும் ஏகமாக எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பிரும்மத்தை அறியுந் தத்துவ உணர்ச்சியே ஞானகாண்டம்.

வேதம் நான்கு.

அவை, இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம்.

வேதங்களின் மகாவாக்கியம் நான்கு.

அவையாவன

1. பிரஞ்ஞானம் பிரம்மம் (அறிவே பிரமம்)
2. அஹம்பிரஹ்மாஸ்மி (நான் பிரமமாய் இருக்கிறேன்)
3. தத்துவமஸி (அது நீயா யிருக்கிறாய்)
4. அயமாத்மா (இந்த ஆத்மாவே நீ)

பஞ்சகோசம் ஐந்து.

1. அன்னத்தினால் விருத்தி யடைந்த கரசரணங்களுடன் அவயவாகாரமாய் ஷட்பாவ விகாரமாய் ஷடூர்மிக்காலயமாய்த் தோற்றப்படும் தூலசரீரம் அன்னமய கோசம்.

2. கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், பிராணாதி ஐந்தும் சேர்ந்து பிராண மய கோசம்.

3. மனதும் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் சேர்ந்து மனோமய கோசம்.

4: ஞானேந்திரியமும் புத்தியுஞ் சேர்ந்து விஞ்ஞானமய கோசம்.

5. அவித்தையின் வடிவான காரணதேகமே ஈஸ்வர ரூபத்துடன் கூடி பிரியம் அப்பிரியங்களை (பிரியம் மோதம் பிரமோதமாகிய விருத்திக்கு வித்தாய்) உணர்கின்ற அஞ்ஞானமே ஆனந்தமய கோசம்.

அவஸ்தை ஐந்து.

1. தூல தேகத்தினால் பண்ணப்படும் விவகாரம் சாக்கிராவஸ்தை.
2. சூக்ஷ்மதேகத்தினால் எண்ணப்படும் விவகாரம் சொப்பனாவஸ்தை.
3. காரணதேகத்தினால் அறியப்படும் விவகாரம் சுழுத்தி அவஸ்தை.
4. ஞானேந்திரியங்களுடன் கூடிச்செய்யும் சத்கருமம் துரியாவஸ்தை.
5. தத்துவங்களுடன் கூடாமல் ஆத்மஸ்வரூபமாகத் தன்னை அறிகின்றதே துரியாதீதம்.

ஷட்கோசம் ஆறு.

அவை- தோல், உதிரம், மாம்ஸம், நரம்பு, எலும்பு, மச்சை.

ஷடூர்மிகள் ஆறு.

பசி, தாகம், சோகம், மோகம், ஜரை, மரணம்.

ஷட்பாவ விகாரம் ஆறு.

அவை பிறத்தல், இருத்தல், வளர்தல், திரிதல், குறுகுதல், நசித்தல்.

அத்தியாரோபமாகிய பஞ்சீகரண உற்பத்திப்பிரகாரஞ் சொன்னோம். இனி, கற்பனாரகிதமான லயப்பிரகாரம் (அபவாதவழி) சொல்லுகின்றோம்.

மிருத்திகையிலுண்டான கடம் மிருத்திகையில் லயமாகிறது. அயத்திலுண்டான கத்திகட்காதிகள் அயத்திலேயே லயமாகிறது. சுவர்ணத்திலுண்டான கடக மகுடாதிகள் சுவர்ணத்திலேயே லயமாகின்றது. அது போல பிரும்மத்திலுண்டான அண்டம் பதினாலு உலகமும் பிரும்மத்திலேயே லயிக்கும்.

விஷயாதி பஞ்சகம் லயம்.

ஆகாயத்திலுண்டான சுதாம் சத்திலிருந்து அப்புவினுடைய முக்கியாம் சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த சப்தம் லயமாயிற்று (14-வது கட்டத்தில்)

வாயுவினுடைய சுதாம் சத்திலிருந்து அப்புவினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த ஸ்பரிசம் லயமாயிற்று (14-வது கட்டத்தில்)

அக்கினியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அப்புவினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த ரூபம் லயமாயிற்று (14-வது கட்டத்தில்)

அப்புவினிடத்திலே ரசம் லயமாயிற்று (14-வது கட்டத்தில்)

பிருதிவியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அப்புவினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த கந்தம் லயமாயிற்து (14-வது கட்டத்தில்)

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் இவ்வைந்தும் அப்புவில் லயமாயிற்று. (14-வது கட்டத்தில்)

ஞானேந்திரிய பஞ்சகம் லயம்.

ஆகாயத்தினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அக்கினியினுடைய முக்கியாம் சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த சுரோத்திரம் லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

வாயுவினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அக்கினியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த துவக்கு லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

அக்கினியினிடத்திலேயே சட்சு லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

அப்புவினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அக்கினியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த சிங்குவை லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

பிருதிவியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அக்கினியினுடைய முக்கியாம் சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த கந்தம் லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம் இவை ஐந்தும் அக்கினியில் லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

கன்மேந்திரிய பஞ்சகம் லயம்.

ஆகாயத்தினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து பிருதிவியினுடைய முக்கியாம் சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த வாக்கு லயமாயிற்று (15-வது கட்டத்தில்)

வாயுவினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து பிருதிவியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த பாணி லயமாயிற்று (15-வது கட்டத்தில்)

அக்கினியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து பிருதிவியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த பாதம் லயமாயிற்று (15-வது கட்டத்தில்)

அப்புவினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து பிருதிவினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த பாயுரு லயமாயிற்று (15-வது கட்டத்தில்)

பிருதிவியினிடத்திலேயே உபஸ்தம் லயமாயிற்று (15-வது கட்டத்தில்)

வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபஸ்தம் இவை ஐந்தும் பிருதிவியில் லயமாயிற்று (15-வது கட்டத்தில்)

பிராணாதி பஞ்சக லயம்.

ஆகாயத்தினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து வாயுவினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த சமானன் லயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

வாயுவினிடத்திலேயே உதானன் லயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

அக்கினியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து வாயுவினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த வியானன் லயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

அப்புவினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து வாயுவினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த அபானன் லயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

சமானன், உதானன், வியானன், அபானன், இவை நான்கும் வாயுவில் லயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

அந்தக் கரணங்களும் பிராணனும் லயம்.

ஆகாயத்தில் அந்தக்கரணம் லயமாயிற்று (11-வது கட்டத்தில்)

வாயுவினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து ஆகாயத்தினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த மனம் லயமாயிற்று (11-வது கட்டத்தில்)

அக்கினியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து ஆகாயத்தினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த புத்தி லயமாயிற்று (11-வது கட்டத்தில்)

அப்புவினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து ஆகாயத்தினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த சித்தம் லயமாயிற்று (11-வது கட்டத்தில்)

பிருதிவியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து ஆகாயத்தினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த அகங்காரம் லயமாயிற்று (11-வது கட்டத்தில்)

அந்தக்கரணம், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், இவை ஐந்தும் ஆகாயத்தில் லயமாயிற்று (11-வது கட்டத்தில்)

பிருதிவியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து வாயுவினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த பிராணன் லயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

பிருதிவி அப்புவினிடத்தில் லயித்தது (14-வது கட்டத்தில்)

அப்பு அக்கினியிடத்தில் லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

வக்கினி வாயுவினிடத்தில் லயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

வாயு ஆகாயத்தில் லயித்தது (11-வது கட்டத்தில்)

ஆகாயம் அண்டபிண்டாதி பஞ்சபூதங்களையும் உண்டாக்கிய விக்ஷேப சக்தியில் வந்து லயமாயிற்று (10-வது கட்டத்தில்)

விக்ஷேபசக்தி அகண்டானந்த பிரும்மத்தையும் அதிஷ்டான ஆரோப பேதத்தையும் அறிய வொட்டாமல் மறைக்கும் ஆவரண சக்தியிடம் வந்து லயமாயிற்று (9-வது கட்டத்தில்)

ஆவரணசக்தி கறுப்பு வர்ணமான தாமதகுணத்தில் வந்து லயமாயிற்று (8-வது கட்டத்தில்)

தாமதகுணம் சிவப்பு வர்ணமான ராஜதகுணத்தில் வந்து லயமாயிற்று (7 வது கட்டத்தில்)

இராஜதகுணம் வெள்ளைவர்ணமான சத்வகுணத்தில் வந்து லயமாயிற்று (6-வது கட்டத்தில்)

சத்வகுணம் மித்தையான விஷயாதி போகங்களை தன்னுடையதாக அகங்கரித்துக் கொண்டிருக்கும் அகங்காரத்தில் வந்து லயமாயிற்று (5-வது கட்டத்தில்)

அகங்காரம் நானே கர்த்தா, நானே போக்தா, நான் சுகி, நான் துக்கி என்று எண்ணி மயங்கும் அக்கியானத்தில் வந்து லயமாகின்றது (4-வது கட்டத்தில்)

அக்கியானம் மாய்கையினுடையவும் பிரும்மத்தினுடையவும் ஸ்வரூபமான மஹதத்துவத்தினிடம் வந்து லயித்தது (3-வது கட்டத்தில்)

மஹதத்துவம் சத்துமின்றி, அசத்துமின்றி, சித்துமின்றி, சடமுமின்றி, துக்கமுமின்றி, ஆனந்தமு மின்றி, விளங்கும் மாய்கையினிடம் வந்து லயித்தது (2-வது கட்டத்தில்)

மாய்கை பிரும்மத்தின் பிரதிபலித்ததாய் ஸமஸ்த ஜகத்தையும் பிரகாசிக்கச் செய்யும் ஒளியாய் விளங்கும் சிற்சாயையினிடத்தில் வந்து லயித்தது (1-வது கட்டத்தில்)

சிற்சாயை நித்தியமாய், நிர்மலமாய், நிராகாரமாய், சத்துச்சித்தானந்தப் பரவெளியாய் நிறைந்த ஏகம்மேவா அத்வதீயம் பிரஹ்ம மென்று சுருதிகள் சொல்லுகின்றபடி பரிபூரண பரப்பிரும்மத்தில் வந்து லயித்தது.

ஓம்- தத்: ஸத்.

பிரம்மார்ப் பிதமஸ்து.

இந்தப் பஞ்சீகரண மகா வாக்கியத்தை பஞ்சபூதக்கட்டத்தில பகிர்ந்து வைத்து எவர்கள் ஜபிக்கிறார்களோ, அவர்கள் அநேக ஜன்மங்களில் அதாவது நெல்லி இலையை ஒரு பிடி உருவி வைத்தால் அதில் எவ்வளவு இலைகள்

இருக்கின்றனவோ அவ்வளவு ஜன்மங்களில் செய்த பாபத்திலிருந்து விடு பட்டு பரிசுத்தராய் ஞானசித்தியடைந்து பரமாத்மாவை யறிந்து விதேக முத்தி யடைகிறாரென்று சற்குருவானவர் சிஷ்யனுக்கு உபதேசம் பண்ணி னார். அப்படிப்பட்ட பஞ்சீகரண மகா வாக்கியத்தை விவரித்து விளக்க மாய் எழுதி அச்சிற்பதிப்பித்தேன்! இதில் அனேக பிழைகளிருந்தாலும் குற்றத்தைத்தள்ளி குணத்தைக் கிரகிக்க வேண்டுமாய் இதைப்படிக்கும் மகத்துக்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஓம்-தத்-ஸத்.

வாலாம்பாளம்மாள்.

விளம்பரம்.

R. S. சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாளால் பிரசுரிக்கப்பட்ட

புஸ்தகங்கள்.

1.	வால்மீக ராமாயணப்பாட்டும் ஞானராமாயணக் கப்பலும் (3-ம் பதிப்பு)	0	3	0
2.	குசலவாக்கியம் (4-ம் பதிப்பு) ...	0	3	0
3.	அனந்தங்காடு (3-ம் பதிப்பு) ...	0	1	6
4.	ஸ்ரீ பார்வதியம்மன் சோபனம் (2-ம் பதிப்பு)	0	3	6
5.	வேதாந்தப்பாட்டுகள் தினஸரி ஸ்தோத்திரங்களும் சேர்ந்தது (2-ம் பதிப்பு)	0	2	0
6.	ஜீவநாடகம் முதலியதும் பஞ்சீகரண மகா வாக்கியமும் ...	0	4	6
7.	பஞ்சீகரண கட்டம் ...	0	0	6
8.	சாவித்திரி பாடம் (2-ம் பதிப்பு)	1	0	0
9.	ஸ்ரீ லலிதாம்பாள் சோபனமும் தேவி பாடமும் (2-ம் பதிப்பு)	0	5	0
10.	ஐந்து கும்மிகள் ...	0	2	0

ஷை புஸ்தகங்களை அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

V. S. வாலாம்பாள் அம்மாள்,

8. தொளசிங்கப்பெருமாள் தெருவு,

திருவல்லிக்கேணி, MADRAS.